

Munca – sacru sau secular?

Intrați în orice librărie creștină din America și veți găsi din abundență cărți despre căsătorie, despre creșterea copiilor, finanțe și alte subiecte importante. Totuși, există un domeniu al vieții care pare că a fost uitat cu desăvârșire. Acest domeniu este munca. S-a estimat că aproximativ 90% dintre creștini nu au citit niciodată o carte despre muncă. Imaginați-vă acest lucru!

De ce este acest subiect, munca, pus pe ultimul loc în trăirea creștină?

Cred că prima și cea mai importantă întrebare despre muncă la care trebuie să răspundem este aceasta: este munca un lucru sacru sau secular? Sau cu alte cuvinte: „munca este o activitate spirituală sau una nespirtuală? Facem acest lucru, adică muncim, doar pentru că avem obligații financiare de achitat?” Felul în care răspundem la aceste întrebări va avea un impact asupra felului în care ne desfășurăm activitatea la locul de muncă și în cele din urmă asupra întregii noastre vieți de credință.

Gândiți-vă la acest lucru. Mai mult ca sigur că petreceți cea mai mare parte a zilei la locul de muncă decât făcând orice altceva. Dacă munca este ceva profan (făcută în principal doar pentru a ne plăti facturile și a ne hrăni familia), atunci mai mult de jumătate de timp din zi nu are nici o valoare din punct de vedere spiritual.

Să ne uităm la Coloseni 3:23. „Orice faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul nu ca pentru oameni.” Versetul precedent, versetul 22, vorbește despre robii care slujesc stăpânilor lor. Dacă este un lucru care se aplică felului în care un slujitor slujește stăpânului său, atunci același lucru se aplică și felului în care un angajat lucrează pentru patronul său. De fapt, principiile biblice ar trebui să se aplice mult mai bine relației angajat-patron. Despre acest subiect se vorbește și în alt loc în Scriptură, în Efeseni 6:8. Aici spune că primești răsplată de la Dumnezeu fie că ești legat (rob), fie că ești liber (angajat).

Versetul Col.3:23 apare într-un context în care este vorba despre muncă. Observați cuvântul „orice”. Orice faceți, ceea ce înseamnă oricare ar fi munca dumneavoastră, faceți-o cu toată inima ca pentru Domnul.”Orice” se referă la slujba legală și etică.

Fie că ești om de afaceri în București, șofer de taxi în Iași sau funcționar în Timișoara, toate ocupațiile sunt cuprinse în cuvântul „orice”. Cred că Biserica a făcut o treabă foarte bună arătându-le oamenilor cum să-i slujească lui Dumnezeu, dar nu a arătat foarte bine cum pot face acest lucru la locul de muncă. Aceasta a făcut ca mulți creștini devotați să se simtă „captivi” la locul de muncă în loc să vadă slujba lor ca o oportunitate de a-i sluji lui Dumnezeu.

Un exemplu relevant pentru ceea ce am spus mai înainte este povestea unui bărbat pe care îl cunosc și care a studiat medicina înainte de a se înscrie la o școală biblică. Avea o dorință atât de mare de a-i sluji lui Dumnezeu încât simțea că trebuie să ajungă pastor sau misionar atunci când a absolvit seminarul. Douăzeci de ani mai târziu, nu era nici medic nici angajat al unei misiuni. A avut o mulțime de alte slujbe. Spunea că se simte „captiv” în munca pe care o face.

Cred că acest bărbat a făcut următoarea greșală. A văzut opțiunile pe care le avea astfel: Opțiunea numărul 1 – să fii într-o lucrare spirituală în care să-L slujești pe Dumnezeu. Opțiunea numărul 2 – să ai o slujbă „seculară” în care nu-L slujești pe Dumnezeu.

Dar ce ziceți de opțiunea nr.3? Să ai o slujbă „obișnuită” și să o privești ca și cum ai face ceva „ca pentru Domnul”.

Romani 8:6 spune: „gândirea cărnii este moarte, iar gândirea Duhului este viață și pace”. „Carnea” se referă aici la lucrurile firești, naturale.

Știm de asemenea din Romani 6:23 că plata păcatului este moartea, iar darul lui Dumnezeu este viața veșnică.

Cu alte cuvinte putem spune: plata pe care o primim ca urmare a păcatelor făcute este moartea. Minciuna, înșelăciunea, păcatele sexuale și toate celelalte au ca răsplată moartea. Creștinii cei mai devotați se feresc de aceste păcate evidente ca și cum s-ar feri din calea ciumei. De ce? Răspunsul este evident. Plata păcatului este moartea.

Moartea despre care este vorba în acest verset nu înseamnă că inima noastră nu va mai bate și că vom dispărea de pe acest pământ. În acest context moartea reprezintă separarea de Dumnezeu.

Păcatul aduce moartea (separarea de Dumnezeu). Dar mai este și altceva primejdios pentru noi. Când folosim „gândirea cărnii” cu privire la slujbele noastre, acest lucru ne va aduce ca răsplată „moartea” adică separarea de Dumnezeu în ceea ce privește activitatea la locul de muncă.

Bineînțeles că acest lucru nu înseamnă că nu mai ajungi în rai. Înseamnă că nu vei mai avea roadele „gândirii Duhului” care sunt viață și pace.

Poate că ați auzit de Smith Wigglesworth care a fost cu ani în urmă un cunoscut predicator. Wigglesworth a fost instalator înainte de a ajunge predicator. Într-o zi el repara instalația din baia unei doamne. În timp ce lucra a început să cânte. Doamna începuse să fie foarte curioasă. Într-un final l-a întrebat: „De ce ești atât de fericit? Ce te face să zâmbești atât de mult?”. Wigglesworth a avut astfel ocazia de a-i spune despre Isus și de a-i împărtăși evanghelia. Dumnezeu vrea să ne folosească pe toți, oricare ar fi slujbele noastre. Lasă-L doar pe Isus să pună un zâmbet pe fața ta în fiecare zi.

Am speranța că citești această carte din perspectiva unui creștin care-L iubește cu adevărat pe Dumnezeu. Dacă dorești să-L slujești cu toată inima pe Dumnezeu, dar ai o slujbă fără nici un viitor sau simți că ceea ce faci nu contează prea mult și pare atât de secular, doresc să te încurajez. Biblia ne spune că trebuie să muncim ca pentru Domnul. Dacă nu ai un scop concret în ceea ce lucrezi sau nu crezi că munca pe care o faci este o activitate spirituală, poți avea o slujbă foarte importantă și totuși să simți că ceea ce faci nu contează. Ca și creștin, scopul tău trebuie să fie mult mai înalt decât acela de a câștiga bani.

Când eram copil, am fost învățat că toate lucrurile pe care le făceam în biserică, le făceam pentru Isus, așa că trebuia să-mi dau silința să fac lucrurile cât mai bine cu putință. Din punct de vedere biblic putem să spunem că orice muncă am face, o facem pentru Isus. Și orice facem pentru Domnul este sacru (spiritual). Astfel slujba ta a căpătat semnificație și dacă este făcută cum trebuie, îți va aduce anumite răsplăți (Coloseni 3:24). Este interesant că pentru evrei în Vechiul Testament, legile care se refereau la alimente și la viața de zi cu zi nu erau mai puțin importante decât legile care se refereau la închinarea la Dumnezeul cel Sfânt.

Prins într-o dilemă

Să ne uităm puțin în istoria bisericii. În Evul Mediu se credea că aceia care făceau parte din cler erau mai spirituali decât cei care făceau munci obișnuite. Cineva care era foarte interesat de lucrurile spirituale căuta să devină călugăr și să trăiască într-o mănăstire unde putea să ducă o viață „sfântă”. O astfel de gândire a adus prejudecii în câteva domenii. În primul rând, creștinii se retrăgeau din lume și se separau tocmai de oamenii în viața cărora ar fi trebuit să aibă un impact pentru Cristos. În al doilea rând, îi făceau pe toți ceilalți care aveau alte slujbe să se simtă inferiori, nepotriviți și nespirtuali. Îmi imaginez cât de des a avut loc următorul scenariu. Un tânăr îl iubea cu adevărat pe Dumnezeu și dorea să-L slujească. Probabil că din motive financiare, din cauza locației sau din alte motive i-a fost imposibil să devină călugăr și să trăiască într-o mănăstire. Sau poate îi plăcea foarte mult să lucreze la fermă și îl deprimea doar gândul de a trăi izolat într-o mănăstire. Acest tânăr avea o dilemă. Să-L slujească pe Dumnezeu, dacă ar fi avut posibilitatea, sau să facă o muncă seculară pentru restul vieții și să nu aibă privilegiul de a-L sluji „cu adevărat” pe Isus Hristos.

Școlile biblice sunt oportunități deosebite pentru unii. Cred că aș fi mers la o astfel de școală chiar dacă nu aș fi avut de gând să ajung pastor vreodată. Într-o școală biblică o persoană poate câștiga o înțelegere mai bună a felului în care poate aplica Cuvântul lui Dumnezeu la viața personală și este

foarte posibil să descopere mult mai clar chemarea pe care Dumnezeu o are pentru el. **Indiferent** ce cariera va alege cineva în viață, instruirea biblică îi va fi de folos.

Deoarece cunoașterea Bibliei este de folos în toate aspectele vieții, creștinii trebuie să vadă slujbele pe care le au ca pe oportunități spirituale. Cred că un creștin la locul său de muncă este instrumentul cel mai eficient de a aduce „lumina” și „sarea” în lume. Am și experiență de pastor dar și experiență la un loc de muncă secular. Concluzia la care am ajuns este că o persoană care merge la muncă zi de zi poate avea influență asupra mai multor persoane decât un pastor poate, dat fiind faptul că la locul de muncă interacționează cu mult mai mulți necredincioși.

Haideți să definim munca folosindu-ne de definiția dată de marele misionar Oswald Chambers. El a spus, „munca reprezintă invazia zilnică a influenței creștine în lume.” Nu-i așa că este bună? Ca și creștin tu duci cu tine ungera Duhului Sfânt. Planul de evanghelizare al lui Dumnezeu este ca toți creștinii la locul de muncă să interacționeze cu necreștinii pentru 40 de ore pe săptămână. Sunt câteva pasaje în Noul Testament care arată că necreștinii au fost influențați către evanghelie de felul în care creștinii își faceau treaba la locul de muncă.

Haideți să definim acum locul de muncă. Locul tău de muncă reprezintă o comunitate de oameni care au nevoie de Isus. Haideți să privim munca din perspectiva lui Dumnezeu. Munca reprezintă invazia zilnică a influenței creștine într-o comunitate de oameni care au nevoie de Isus. Ar trebui să nu avem o privire lumească asupra muncii.

Privește munca mai degrabă ca pe o oportunitate de la Dumnezeu de a face ca lumina ta să strălucească într-o lume întunecată.

Nu există o mărturie mai bună decât un creștin mulțumitor și bucuros la locul de muncă.

Adam și Isus

Să ne uităm un pic la strămoșul nostru comun, la Adam. Dumnezeu a chemat prima persoană din Biblie să lucreze în grădina Edenului. În original ca și în limba română în Geneza 2:15 este folosit cuvântul „a munci”. Munca în grădina era o chemare spirituală pentru Adam. Isus Însuși a folosit de 4-5 ori mai mult timp din viața Sa lucrând ca tâmplar decât ca predicator. Credeți că acești ani din viața lui Isus au fost iroșiți? Hotărât că nu. Isus nu ar fi făcut nimic care ar fi însemnat o pierdere de timp. Ce a făcut Isus cât a fost adolescent și apoi în perioada de până la 30 de ani? Am găsit doar un verset care se referă la această perioadă din viața Lui. Luca 2:52 spune: „Isus creștea în înțelepciune, în statură, și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.” Exact același lucru poți să-l faci și tu la locul tău de muncă **indiferent** care ar fi acesta. Anii pe care Isus i-a petrecut ca și tâmplar au ajutat la punerea unei fundații solide pentru cea mai mare lucrare spirituală făcută vreodată. În orice slujbă este nevoie de înțelepciune, fie că ești doctor, electrician, funcționar, constructor, muncitor într-o fabrică sau orice altceva. Fiecare slujbă are problemele sale specifice și este nevoie de înțelepciune pentru a avea productivitate maximă. Dacă Dumnezeu i-a dat lui Isus înțelepciunea de care avea nevoie ca tâmplar, cu siguranță că El va face același lucru și pentru slujba ta. Este interesant că una din definițiile înțelepciunii este următoarea: „abilități practice pentru viață și muncă.”

În timp ce lucra ca tâmplar, Isus „era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor”. Atunci când ai o slujbă seculară și tu poți să fii „tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor” prin felul în care îți faci treaba. Dacă acum ești în câmpul muncii și simți că într-o zi vei fi chemat într-o lucrare de păstorire, învață cât de mult poți despre muncă, despre felul în care să lucrezi cu oamenii și despre abilitățile organizatorice. Realizează faptul că ai o lucrare spirituală chiar acum și că Dumnezeu are multe să te învețe. Sunt lucruri pe care trebuie să le înveți la actualul loc de muncă, dar care te vor ajuta mai târziu în lucrarea de păstorire. Eu am realizat după mult timp faptul că slujba pe care am avut-o la un club de atletism după terminarea școlii biblice a fost o educație continuă pentru mine. Consideră fiecare zi ca pe o experiență din care să înveți cum să lucrezi cu oamenii.

O ambiție sfântă

În 1 Tesaloniceni 4:11,12 apostolul Pavel vorbește bisericii din Tesalonic, unde, la fel ca și în alte biserici, majoritatea oamenilor avea alte responsabilități decât de a predica. Pavel a dat câteva sfaturi spirituale excelente creștinilor din această biserică. „Să căutați să trăiți liniștiți, să vă vedeți de treburi, și **să lucrați cu mâinile voastre**, cum v-am sfătuit. Și astfel să vă purtați cuviincios cu cei de afară (necreștinii) și să nu aveți trebuință de nimeni.” Este evident că Pavel le mai spusese acest lucru o dată iar acum îl repeta. Imaginați-vă cât de bine ar arăta lumea și bisericile noastre dacă sfatul lui Pavel ar fi urmat.

Este interesant de observat faptul că Pavel, deși era o persoană foarte matură spiritual, nu a spus ceva de genul: „Dacă doriți cu adevărat să fiți spirituali și să fiți pe placul lui Dumnezeu, iată ce trebuie să faceți: găsiți o modalitate de a vă implica într-o lucrare spirituală permanentă. Astfel viața voastră va avea semnificație și veți fi satisfăcuți de slujba pe care o aveți.” Dimpotrivă, Pavel ne-a poruncit să avem un loc de muncă.

Când Pavel le-a spus: „Să căutați să lucrați cu mâinile voastre”, de fapt el le-a spus să învețe o meserie, ceva care să poată face cu mâinile lor. Chiar și Pavel, cel mai mare predicator al acelor vremuri, avea îndemânarea de a face corturi. (Faptele Apostolilor 18:3). Această îndemânare i-a fost de folos cel puțin o dată. Este foarte bine pentru cineva implicat într-o lucrare spirituală să aibă și capacitatea de putea munci cu mâinile lor. Bineînțeles că în lumea noastră care se schimbă atât de repede, să lucrezi cu mâinile tale, înseamnă altceva decât a însemnat în primul secol.

Mai sunt și alte beneficii pentru lucrătorii creștini care au o meserie sau lucrează ceva cu mâinile lor. Pot face ceva doar din plăcere sau ceva care să-i ajute să se dezvolte în mai multe domenii. Cum ar fi de exemplu să facă tâmplărie. Pentru a se relaxa și a încetini puțin ritmul trepidant al vieții pot să-și ia uneltele și să facă ceva din plăcere. Se poate ca în timpul în care lucrezi ceva cu mâinile tale să îți vină cele mai bune idei pentru predici sau să găsești rezolvări la situațiile dificile cu care te confrunți.

Un alt beneficiu pe care îl aduce munca, este faptul că poți să faci ceva care să te facă să te simți bine în legătură cu propria persoană. Faptul că cineva apreciază ceea ce ai făcut sau satisfacția că ai făcut ceva cu mâinile tale este o răsplată foarte mare. „Este bine și frumos ca omul să mănânce și să bea, și să trăiască bine în mijlocul muncii lui,” (Eclesiastul 5:18)

Orice muncim este o lucrare spirituală. Gândește-te la ea ca la un lucru spiritual, tratează-o ca pe ceva spiritual și vei culege roade spirituale. 1Corinteni 15:58 spune: „De aceea, preaiubiții mei frați, fiți tari, neclintiți, sporiți totdeauna în lucrul lui Dumnezeu, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zadarnică.” Predicarea, predarea la școala duminicală sau vizitele la spital au fost privite întotdeauna ca fiind o muncă făcută pentru Domnul. Orice muncă poate fi făcută ca pentru Domnul dacă o facem așa cum trebuie și cu motivație corectă. Ușierul care întâmpină oamenii la biserică face o lucrare spirituală? Da. Este păstoria o lucrare pentru Domnul? Absolut. O muncă cinstită este o muncă pentru Domnul? Da. De aceea poți să știi acum că munca ta nu este în zadar.

O să închei acest capitol cu o povestire: un om de afaceri s-a urcat la bordul unui avion, fiind evident faptul că nu era într-o zi bună. Avea o dispoziție foarte proastă și a început să-și reverse frustrarea asupra echipajului de la bordul avionului, criticând toate lucrurile. Una dintre stewardese, care era creștină, a încercat să-i facă cât mai mult pe plac. În timpul zborului, bărbatul s-a întors de la toaletă într-o stare vecină cu nebunia. I-a spus stewardesei că avea o întâlnire de afaceri importantă imediat ce ateriza avionul, dar că în timp ce era la toaleta, ochelarii i-au căzut în toaletă. Vă puteți imagina în ce stare erau.

Acum, în afara faptului că avea o zi proastă, ochelarii săi erau în toaletă și el nu putea să vadă. Știa că nu putea să dea vina pe nimeni altcineva decât pe el însuși, ceea ce îl înnebunea și mai mult. La puțin timp după ce i-a spus aceste lucruri, stewardesa a venit și i-a dat ochelarii. Evident că omul a fost șocat! Stewardesa a găsit o pungă de plastic mai lungă în care și-a băgat brațul apoi s-a dus și a căutat în toaletă până a găsit ochelarii. După aceea i-a spălat și i-a dat înapoi acelei persoane.

Bărbatului nu-i venea să creadă ce a fost în stare să facă stewardesa. A fost copleșit de o atitudine de mulțumire. A scris chiar o scrisoare companiei aeriene, iar stewardesa respectivă a fost recompensată pentru serviciile deosebite, ce depășeau îndatoririle ei.

Cel mai important lucru pe care vreau să-l subliniez este că stewardesa era creștină și toate colegile ei știau acest lucru. Vă garantez că prin ceea ce a făcut ea în acea zi, ea a ținut una dintre cele mai bune predici pe care le-ar putea ține o persoană.

La fel ca această stewardesă și tu ai oportunități de a lăsa lumina care este în tine să strălucească și să influențeze oamenii în fiecare zi. Consecvența și felul în care faci față urgențelor care apar vor face diferența. Te provoc să recunoști lucrarea spirituală pe care o ai chiar în locul unde ești acum.

Un verset din Noul Testament spune că dacă cineva crede că un lucru este sfânt (sacru) atunci acel lucru chiar este sfânt pentru persoana respectivă. Vei privi munca ta ca pe ceva sacru, sfânt?

Una din tacticile cele mai importante pe care Satan le folosește împotriva oamenilor lui Dumnezeu este să încerce să-i facă să gândească că ceea ce fac ei este neimportant din punct de vedere spiritual. Ești muncitor într-o fabrică? Felul în care muncești și motivația ta sunt foarte importante. Îndeplinește-ți slujba pe care o ai cu toată inima și cu un zâmbet pe față.

Te provoc să mergi în fiecare zi la muncă cu aceeași gândire pe care o are o persoană implicată într-o slujire permanentă la biserică. La urma urmei, noi toți suntem chemați să fim în slujba lui Cristos. Singura întrebare care se pune este unde Îl vom sluji. Câțiva, puțini doar, îl vor sluji ca lucrători cu normă întreagă în biserică. Cei mai mulți dintre noi suntem chemați să-l slujim pe Domnul cu normă întreagă la locul de muncă, în lume.

Când vom putea spune că ceea ce facem este sacru și nu secular suntem pe drumul obținerii biruinței la locul de muncă.

De ce să muncim?

Contrar a ceea ce gândesc mulți oameni, munca nu este un lucru îngrozitor. Într-adevăr, Isus ne-a eliberat de păcat când a murit pe cruce. Totuși munca este un lucru de care el nu ne-a eliberat. Mulți oameni privesc faptul de a munci ca pe ceva negativ. Totuși sunt câteva motive pentru care munca este un beneficiu. Este un beneficiu pentru compania la care lucrezi, pentru colegii tăi de muncă, pentru Dumnezeu și pentru tine. Este o situație în care toată lumea câștigă.

Munca! Dimineața, doar gândul la ea, are suficientă putere pentru a face mulți oameni să-și dorească să se întoarcă pe partea cealaltă și să adoarmă din nou. După ce se trezesc, ei gândesc „Încă o zi la munca mea plictisitoare!” Oare câți oameni gândesc așa: „Nu îmi place deloc munca pe care o fac, dar la urma urmei trebuie să câștig niște bani pentru a avea ce mânca.” Acest mod de gândire poate fi foarte dăunător pentru sănătatea fizică, psihică și spirituală a unui creștin. Pentru ca munca să fie plină de semnificație în viața noastră, trebuie să luăm în considerare motivele biblice pentru a munci.

Imaginați-vă! Munca va consuma cel mai mult timp din viața cuiva, mai mult și decât timpul petrecut cu familia. Este un lucru obișnuit ca până la pensionare să petreci mai mult timp la muncă decât în orice altă parte.

De multe ori auzim vorbindu-se despre importanța atitudinii pozitive în succesul unei căsătorii. Imaginați-vă că aveți față de căsătorie aceeași atitudine pe care mulți oameni o au față de munca lor. Ce s-ar întâmpla dacă, fiind căsătorit, primul gând pe care îl ai când te trezești este acela că mai bine te-ai culca la loc decât să-ți vezi soția și copiii. Ce fel de căsnicie ar fi aceasta? Această atitudine ar fi distructivă pentru căsnicia ta.

O astfel de atitudine este dăunătoare atât pentru tine cât și pentru slujba ta. Dacă mergi la muncă cu o atitudine negativă, acest lucru va dauna calității muncii tale. Ca și creștini, noi trebuie să punem în acord gândurile noastre despre muncă cu ceea ce spune Biblia despre muncă. De ce ar trebui creștinii să meargă la serviciu? Să ne uităm la câteva motive:

Primul motiv pentru a merge la serviciu este acela de a fi „sare” și „lumină” în lume. Matei 5:16 spune: „Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea neamurilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.” Pe cât este de important pentru creștini să se strângă împreună în biserică, pe atât este de important pentru creștini să meargă în lume. (Ioan 17:18) Serviciul este planul lui Dumnezeu pentru creștini de a petrece 40 de ore pe săptămână permițându-I lui Isus care este în ei să-i influențeze în mod pozitiv pe ceilalți.

Una dintre prietenele mele a petrecut câteva din pauzele de masă avute la serviciu cu o colegă necreștină. Au discutat despre multe subiecte, inclusiv despre Dumnezeu. Într-o zi, persoana necreștină i-a spus prietenei mele că a învățat mai multe despre Dumnezeu de la ea decât a învățat vreodată până acum. Acest lucru nu s-ar fi întâmplat dacă prietena mea nu ar fi avut un serviciu „în lume”. Mai târziu vă voi prezenta și alte mărturii ale unor creștini care au fost „sare” și „lumină” la locul de muncă. Dați-mi voie să vă provoc să vă uitați la compania în care lucrați ca la o comunitate de oameni care au nevoie de Isus. Acesta este unul dintre motivele pentru care trebuie să mergem la muncă.

Al doilea motiv pentru a merge la serviciu este acela de a fi o binecuvântare pentru angajatorul/patronul tău. Tit 2:9 spune: „Sfătuiește pe robi să fie supuși stăpânilor lor, să le fie pe plac în toate lucrurile, să nu le întoarcă vorba”.

Biblia în limba română nu folosește cuvintele „angajat” și „angajator/patron” ci folosește cuvintele „robi” și „stăpâni”. Când vedem cuvântul „rob”, el poate însemna și „angajat” în timp ce cuvântul „stăpân” poate însemna de asemenea „angajator”. Tit 2:9 spune că robii (angajații) trebuie să

fie pe placul stăpânilor (angajatorilor) în toate lucrurile. Un angajat creștin ar trebuie să fie mai de folos pentru compania care l-a angajat decât un angajat necreștin.

Evident că sunt câteva excepții de la regula de a fi pe placul angajatorilor în toate lucrurile. Când șeful tău îți cere să faci ceva contrar principiilor Bibliei, atunci pentru a-ți păstra curată conștiința nu vei putea să faci acel lucru. Câteva exemple ar fi furtul, minciuna sau înșelăciunea.

Oricum, în afara cazului când șeful ne cere să facem un lucru care este contrar Cuvântului lui Dumnezeu, Scriptura ne spune să fim pe placul șefilor făcând lucrurile cu excelență. Voi spune mai multe lucruri despre ce înseamnă a fi pe placul șefului în capitolele 4 și 5.

Al treilea motiv pentru a merge la serviciu este acela de a folosi talentele și abilitățile cu care v-a înzestrat Dumnezeu. „Ce are asta de a face cu serviciul meu actual?” Vă amintiți pilda talanților din Biblie?

Matei 25:15-28

„15. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, și altuia unul: fiecăruia după puterea lui; și a plecat.

16. Îndată, cel ce primise cei cinci talanți, s-a dus, i-a pus în negoț, și a câștigat cu ei alți cinci talanți.

17. Tot așa, cel ce primise cei doi talanți, a câștigat și el alți doi cu ei.

18. Cel ce nu primise decât un talant, s-a dus de a făcut o groapă în pământ și a ascuns acolo banii stăpânului său.

19. După multă vreme, stăpânul robilor acelora s-a întors și le-a cerut socoteala.

20. Cel ce primise cei cinci talanți, a venit, a adus alți cinci talanți, și a zis: „Doamne, mi-ai încredințat cinci talanți; iată că am câștigat cu ei alți cinci talanți.”

21. Stăpânul său i-a zis: „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău.”

22. Cel ce primise cei doi talanți, a venit și el, și a zis: „Doamne, mi-ai încredințat doi talanți; iată că am câștigat cu ei alți doi talanți.”

23. Stăpânul său i-a zis: „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău!”

24. Cel ce nu primise decât un talant, a venit și el, și a zis: „Doamne, am știut că ești om aspru, care seceri de unde n-ai semănat, și strângi de unde n-ai vânturat:

25. mi-a fost teamă, și m-am dus de ți-am ascuns talantul în pământ; iată-ți ce este al tău!”

26. Stăpânul său i-a răspuns: „Rob viclean și leneș! Ai știut că secer de unde n-am semănat, și că strâng de unde n-am vânturat;

27. prin urmare se cădea ca tu să-mi fi dat banii la zarafi, și, la venirea mea, eu mi-aș fi luat înapoi cu dobândă ce este al meu!

28. Luați-i dar talantul, și dați-l celui ce are zece talanți.”

Un om (care îl simbolizează pe Isus) a plecat într-o călătorie într-o țară îndepărtată. El și-a chemat slujitorii și i-a dat unuia cinci talanți, altuia doi talanți și ultimului un talant. După o perioadă de timp îndelungată, stăpânul s-a întors. Slujitorul care a avut cinci talanți a mai câștigat alți cinci talanți. Cel care a avut doi talanți a câștigat alți doi. În această pildă stăpânul, care îl simbolizează pe Isus, a spus celor doi slujitori, „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău”. Slujitorul care a primit doar un talant s-a dus și l-a ascuns. Nu a diminuat ce a primit, dar nici nu l-a înmulțit. Acest slujitor a fost numit rău și leneș.

Această pildă ne învață câteva lecții. Una dintre lecții este despre administrarea banilor, deoarece talanții reprezentau o unitate monetară în acele vremuri. O altă lecție pe care putem să o extragem din această pildă este legată de eficiența cu care folosim darurile și talentele pe care ni le-a dat Dumnezeu.

Acum suntem în perioada de antrenament pentru „slujba” eternă pe care o vom primi în ceruri. Atitudinea pe care o avem și gradul în care ne dezvoltăm talentele aici pe pământ vor determina lucrurile pe care Isus ni le va încredința pentru veșnicie atunci când vom împărăți împreună cu El.

Henry și Carol sunt îngrijitori la biserica noastră. De mulți ani ei fac curățenie în biserică ca și voluntari. Fac o treabă foarte bună și au abilitatea de a decora biserica în așa fel încât să fie caldă și primitoare. Carol spune că de multe ori se roagă atunci când face curățenie printre rândurile de scaune.

Am spus de mai multe ori că eu cred că ei sunt acum în perioada de pregătire pentru slujba pe care Dumnezeu le-o va da în eternitate. Când vom împărați împreună cu Cristos, oamenii care au fost credincioși și au lucrat cu excelență aici pe pământ se vor bucura de o promovare eternă. Un alt lucru încurajator este acela că răsplata lui Dumnezeu pentru munca de calitate nu se limitează doar la rai. Vom detalia răsplățile prezente în capitolele următoare.

În parabola talanților, Domnul spune persoanei cu doi talanți care a mai câștigat alți doi exact aceleași lucruri pe care le-a spus și persoanei cu cinci talanți care a mai câștigat alți cinci. Nu contează atât de mult cât de talentați suntem sau ce abilități avem, ci, contează ceea ce facem cu ce avem. Gândiți-vă în felul următor: doi plus doi este mai mare (în procente) decât cinci plus trei. Procentul de creștere în doi plus doi este mult mai mare decât procentul de creștere al unei persoane care are cinci talanți și mai câștigă alți trei. Isus a mai folosit acest sistem contabil și când a vorbit despre bănuții văduvei din Luca capitolul 21.

O bătrână trăia într-un apartament sărăcăcios dintr-un oraș mare. Ea s-a rugat lui Dumnezeu să-i arate ce ar putea ea să facă pentru a avea un impact în lumea din jurul ei. Într-o zi, în timp ce se uita pe geam, a văzut câțiva oameni care așteptau în stația de autobuz. A observat cât de înfrigurați și frustrați erau. Atunci și-a spus: „Pot să fac ceva în numele lui Isus”. A doua zi de dimineață, s-a dus și i-a servit pe oamenii din stația de autobuz cu ceai fierbinte și prăjiturile proaspete. A făcut asta zi după zi fără să ia nici un ban. Ei se mirau de ce făcea ea acest lucru și se întrebau dacă nu se așteaptă la vreo răsplată. Ea spunea: „Fac acest lucru pentru că sunt creștină și vreau să fiu de ajutor.” Ce impact a avut asupra oamenilor din stația de autobuz! Această femeie a găsit un lucru care i s-a potrivit și prin care a avut un impact asupra lumii. A făcut tot ceea ce a putut în locul în care era în acel moment.

Pe cât de mult a binecuvântat-o Domnul în viața de acum, pe atât de mult cred că această doamnă va avea o poziție de mare responsabilitate în eternitate. Să spunem că ea era la fel ca persoana cu doi talanți din parabola din Matei 25. După toate aparențele, ea a obținut aproape maximum de productivitate din cei doi talanți ai ei. În ochii lui Isus, ea s-a descurcat mult mai bine decât o persoană cu cinci talanți care și-au mărit doar puțin productivitatea.

Poate, când te uiți la viața ta, te gândești că alții au primit mai mulți talanți decât ai primit tu. De aceea, slujba ta nu pare chiar atât de importantă. Nu lăsa acest lucru să te dărâme. Dumnezeu este mult mai interesat de felul în care îți faci munca decât de munca pe care o ai.

Deci fie că ești o persoană de cinci, de trei sau de un talant, Dumnezeu așteaptă ca tu să folosești ceea ce ai și să sporești. În plus, indiferent dacă ești o persoană de cinci, de trei sau de un talant, principiile din această carte se aplică și situației tale.

Noi știm că talentele și abilitățile pe care le-ai primit ar trebui folosite în biserica ta pentru a duce mai departe Evanghelia lui Isus Cristos. Dar, în afara cazului în care ești chemat la o lucrare de păstorire, în mod ideal darurile și talentele tale trebuie folosite într-o slujbă seculară unde poți fi „sare” și „lumină” printre necreștini.

Înțelegeți faptul că indiferent ce slujbă aveți, sunteți în perioada de antrenament pentru eternitate. Acest lucru vă va ajuta să vă mențineți atenția asupra scopului. Când realizăm pentru cine lucrăm de fapt, atitudinea cu care muncim și efortul depus vor fi puternic influențate. Probabil că acum puteți să ghiciți pentru cine spune Biblia că lucrăm? Indiciu: nu lucrăm doar pentru angajatorul nostru. Vom discuta mai târziu despre aceste lucruri.

Îi este foame cuiva?

Aș vrea să vă rog acum să vă gândiți care sunt mâncărurile dvs. preferate. Ce v-ar plăcea la micul dejun? Probabil o omletă cu șuncă și niște pateuri proaspete. La masa principală probabil că v-ar plăcea

o friptură cu cartofi prăjiți. Poate că v-am făcut poftă deja, așa că înainte de a merge să mâncați ceva, o să vă spun de ce am adus în discuție mâncarea. Din 2 Tesaloniceni 3:10 aflăm că munca este o premisă obligatorie pentru a avea dreptul de a mânca. Scriptura spune: „Pentru că și când eram la voi v-am poruncit aceasta: dacă cineva nu vrea să lucreze, nici să nu mănânce.” (GBV) Observați cuvintele „v-am poruncit aceasta”. Pavel care era supraveghetorul spiritual al bisericii din Tesalonic, le-a dat o poruncă, nu doar o sugestie. Munca și hrana erau inseparabile.

Versetul următor (unsprezece) ne ajută să descriem cel de-al cincilea motiv pentru care creștinii trebuie să muncească: „Pentru că auzim că unii umblă în neorânduială între voi, nelucrând deloc, dar ocupându-se de toate.” Aici găsim cel de-al cincilea motiv pentru a munci. Versetul ne sugerează că munca ajută o persoană să umble în orânduială și să nu se bage în treburile altora, ceea ce îl va feri de neazuri.

Poate ați fost și dumneavoastră într-o situație similară cu următoarea. Tocmai circulă ultima bârfă despre o anumită persoană și cineva vă întreabă dacă ați auzit-o. Instantaneu, așa cum a spus și Isus, din prea plinul inimii dvs. vine următoarea afirmație: „Am fost atât de ocupat încât nu am avut timp să ascult ultima bârfă.”

Slavă Domnului! Acesta este un răspuns foarte bun. Munca vă va păzi de posibilitatea de a vă băga în treburile altora. Intruziunea în treburile altora duce la ceartă în cele din urmă, iar Biblia spune că acolo unde este gelozie și ceartă, este și tulburare **și tot felul de fapte rele**. (Iacov 3:16) Vedeți ce multe beneficii aduce munca vieții noastre spirituale?

Pe de altă parte nu este bine dacă muncim atât de mult încât nu mai avem timp pentru Dumnezeu, pentru familia noastră, sau pentru biserică. Dumnezeu, familia, biserica și slujba pe care o aveți sunt factori importanți în viață.

Următorul motiv pentru a munci este acela de a împlini nevoile materiale ale familiei. 1 Timotei 5:8 spune: „Dacă nu poartă cineva grijă de ai lui și mai ales de cei din casa lui, s-a lepădat de credință și este mai rău decât un necredincios.” Nu există alt avertisment mai dur ca acesta în Scriptură despre importanța purtării de grijă pentru familie. Cuvântul necredincios înseamnă și necreștin. Deci scriptura spune că: „Dacă cineva nu are grijă de cei din casa lui, este mai rău decât un necreștin.” De-a lungul acestei cărți vom vedea că există multe motive pentru a munci. Unul dintre motive este și acesta, de a împlini nevoile materiale ale familiei.

Al șaptelea motiv pentru a munci este acela de a avea posibilitatea să dăm zeciuiala, a zecea parte din venitul nostru, la biserică. Nu contează cine ești și care este venitul tău. Nu vă puteți permite să nu dați zeciuială. Cuvântul „zeciuială” înseamnă o zecime, adică primele 10% din venitul dvs. aparțin Domnului. Zeciuiala reprezintă principala cale prin care Dumnezeu se implică în mod supranatural în finanțele dvs.

Cu câțiva ani în urmă o femeie pe nume Estera era căsătorită cu un bărbat care avea un handicap și nu putea munci. Ei primeau o pensie lunară de la guvern. Din această pensie Estera dădea zeciuială la biserică. Organizația guvernamentală care se ocupa de ei a aflat acest lucru și nu i-a plăcut. Conducerea organizației a spus că atât timp cât guvernul le dădea bani pentru a trăi nu poate fi de acord ca ei să dea bani la biserică. Estera a trebuit să ia o decizie foarte grea. Dar pentru ea decizia nu a fost dificil de luat. A renunțat la pensia de la stat și a început să facă curățenie în casele altora. Era o muncă grea și la început câștiga mai puțini bani decât primea prin pensie. Oricum, mi-ar fi plăcut să fi avut posibilitatea să o întâlniți pe Estera, care a murit de curând. Am văzut-o de câteva ori, avea un zâmbet deosebit prin care spunea celorlalți cât de mult a binecuvântat-o Dumnezeu. A avut o viață lungă și a fost plină de sănătate. Aproape toți copiii și nepoții ei sunt credincioși.

Unii oameni ar spune că Estera nu și-ar fi putut permite să dea zeciuială. Adevărul este că ea nu-și putea permite să nu dea zeciuială. Așa cum spune Scriptura: „N-am văzut pe cel neprihănit părăsit, nici pe urmașii lui cerșindu-și pâinea”. (Psalmul 32:25) Glorie lui Dumnezeu!

Al optulea motiv pentru a munci îl găsim în Efeseni 4:28 unde se spune: „Cine fura, să nu mai fure; ci mai degrabă să lucreze cu mâinile lui la ceva bun, ca să aibă să dea celui lipsit.” Ceea ce dai în afara zeciuiei sunt darurile de bună voie. Se aștepta de la acești oameni ca să aibă de lucru, nu să facă planuri cum să fure, ci să muncească cu mâinile lor pentru ca să aibă ce să dea și celor în nevoie. Acest principiu, de a munci pentru a avea ce să dai și celui lipsit, se aplică la toată lumea, nu doar celor care cândva au fost hoți.

Să recapitulăm. Munca nu trebuie să fie o datorie, o obligație pe care trebuie să o facem doar pentru a ne acoperi nevoile financiare. Până acum am învățat că trebuie să muncim pentru următoarele motive:

1. Pentru a fi „sare” și „lumină” în lume
2. Pentru a fi o binecuvântare pentru angajatorul nostru
3. Pentru a ne folosi talentele și abilitățile
4. Pentru a mânca
5. Pentru a ne păzi de a bârfă și intruziune în treburile altora
6. Pentru a împlini nevoile materiale ale familiei
7. Pentru a da zeciuială
8. Pentru a avea ce să dai celor în nevoie

Isus a spus că ne va face pescari de oameni. Dacă ai un loc de muncă, atunci „iazul în care tu pescuiești” este mai mare decât acela pe care ți-l dă o slujbă într-o lucrare creștină. Chiar Isus a spus că noi suntem „în lume” dar nu aparținem lumii.

Uneori oamenii au dificultăți în a înțelege diferența între „a fi în lume” și „a fi din lume”. Îmi place să folosesc exemplul unei bărci care **este** în apă iar apa **nu este** în barcă. Bărcile sunt făcute pentru a fi în apă. Acolo sunt cel mai de folos. Dar dacă apa începe să intre în barcă, atunci avem o problemă. Creștinii au fost creați pentru a fi în lume. Acolo ne împlinim scopul nostru. Trebuie doar să ne păzim de influența lumii care poate să fie în contradictoriu cu credința noastră.

Cei care au cercetat evoluția bisericii au descoperit un lucru tulburător despre creștinii născuți din nou. Când cineva devine creștin, cea mai mare parte a prietenilor lui sunt necreștini. După câțiva ani, situația se schimbă și majoritatea prietenilor sunt alți creștini. Nu înțelegeți greșit. Este bine să ai prieteni creștini, dar conform cercetărilor, mulți creștini au ajuns în extrema cealaltă, de a avea doar prieteni creștini. Astfel ei au un contact foarte limitat cu cei care beneficiază cel mai mult de pe urma vieților lor.

De-a lungul anilor, unul dintre mesajele care îmi place cel mai mult să le predic este acela despre creștini care iau masa cu necreștini. Faptul că îmi place foarte mult să mănânc s-ar putea să aibă legătură cu asta. Observați faptul că Isus a fost perceput de ceilalți ca fiind un prieten al vameșilor și al păcătoșilor. El i-a acceptat, i-a primit și a luat masa împreună cu păcătoșii. (Luca 15:2) Prea adesea se întâmplă, ca în numele părtășiei creștine, creștinii să devină introvertiți și să ajungă să excludă din viața lor chiar oamenii la care ar trebui să ajungă cu evanghelia. Cel mai adesea, acest lucru se întâmplă foarte inocent deoarece este plăcut și confortabil să petreci timp cu alți creștini.

Observați îndemnul pe care apostolul Pavel îl dă creștinilor din Corint. El le spune să nu fie în compania (ceea ce înseamnă să ia masa împreună) oamenilor imorali, lacomi, înșelători sau idolatri. Pavel le explică că asta înseamnă să nu se asocieze cu **creștini** care fac aceste lucruri, nu **cu necreștini**. Cu alte cuvinte Pavel spune că noi trebuie să intrăm în legătură cu oamenii imorali, lacomi, înșelători și idolatri. La serviciu, cei mai mulți dintre noi suntem înconjurați de număr destul de mare de astfel de oameni. Aveți un coleg necreștin care este imoral, nefericit și fără etică? Dacă da, nu vă plângeți de acest lucru și nu doriți să fiți înconjurat de creștini minunați. Acest lucru se va întâmpla destul de curând în cer. Acum, fiți mulțumitor că aveți oportunitatea zilnică de a vă influența colegii de muncă. Amintiți-vă că mersul la serviciu reprezintă invazia zilnică a influenței creștine **ÎN LUME!**

Să ne gândim la un lucru simplu cum ar fi rugăciunea pentru binecuvântarea hranei înainte de masă. Era o mare luptă pentru mine să fac acest lucru când eram în sala de mese. În loc să fac o

rugăciune scurtă și să sper că nimeni nu mă va vedea a trebuit să ajung la punctul în care să nu-mi pese dacă mă vede cineva când îmi plec capul și mulțumesc pentru mâncare. La una din slujbele pe care le-am avut a fost angajat și Peter, unul dintre prietenii mei. Când se ruga înainte de masă, el o făcea în tăcere și pentru un timp mai lung decât este necesar să spui doar: „Tată, binecuvântează această mâncare în numele lui Isus. Amin.” Capul lui era plecat mult mai mult timp decât e nevoie pentru o rugăciune care are doar o propoziție. Prima dată când l-am văzut pe Peter rugându-se, s-a făcut o liniște atât de mare în cameră încât ai fi auzit și un ac care cade. Sunt convins că atunci și acolo, Peter a câștigat respectul colegilor lui.

Când suntem entuziaști și harnici la locul de muncă și când nu ne este rușine cu Isus, colegii noștri ne vor vedea adevărata spiritualitate, cea care contează, adică cea de zi cu zi și nu pe aceea care o afișăm la biserică.

S-ar putea să fie mai multe motive pentru a munci; totuși să realizăm că motivul pentru a munci este mai mult decât simplul fapt de a câștiga bani.

Cine este șeful tău?

Dacă te uiți la șeful tău ca la o simplă persoană, atunci ai putea spune „Domnul Ionescu sau doamna Popescu este șeful meu.” Fals! Fals! Fals! Biblia spune că deși suntem angajați de oameni, trebuie să lucrăm ca și când am fi angajați de Domnul, pentru că de fapt ca și creștini, noi suntem angajați ai Domnului. Coloseni 3:23 spune: „**Orice** faceți, să faceți din toată inima, ca pentru Domnul nu ca pentru oameni.”

Să ne uităm la Efeseni, capitolul 6, versetele de la 5 la 8. Acesta este un pasaj cheie în Scriptură. „Robilor, ascultați de stăpânii voștri pământești.” Dacă acest lucru este adevărat în relația rob – stăpân, atunci este adevărat și pentru relația angajat – angajator, chiar dacă șeful tău se comportă mai mult ca un stăpân decât ca un angajator.

Versetul șase spune „ca niște robi ai lui Hristos” iar în versetul șapte citim: „slujiți-le cu bucurie ca Domnului”. Versetul opt spune „știind că **orice** bine va face fiecare, aceasta va **primi** de la Domnul.” (GBV) Dacă un rob Îl poate sluji pe Hristos în ceea ce face, cu atât mai mult tu poți să faci acest lucru la locul tău de muncă!

Să examinăm cuvântul „știind” din versetul opt. Acest cuvânt vine din cuvântul grecesc care s-a folosit și în 1 Ioan 5:13: „V-am scris aceste lucruri ca **să știți** că voi care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, aveți viață veșnică”. Cea mai importantă întrebare este aceasta: „Dacă ar fi să mori la noapte, știi cu siguranță că vei ajunge în cer?” Odată ce o persoană l-a primit pe Isus ca Domn și Mântuitor personal, bazându-se pe autoritatea Scripturii poate răspunde „Da, cu siguranță.” Dacă ar fi să moară la noapte, el **știe** că va merge în cer. Este un lucru extraordinar să ai pace în inimă și certitudinea vieții veșnice.

Dacă **știi** că vei ajunge în cer atunci poți **știi** de asemenea că, Domnul pe care-l recunoști ca șef te va răsplăti. Când lucrezi doar pentru șeful tău pământesc, atunci te limitezi la a fi răsplătit numai de acesta. Deci, odată ce ai ajuns să realizezi că orice slujbă ai avea, tu de fapt lucrezi pentru Domnul, atunci El este cel care te răsplătește. Am vești bune pentru tine. Scriptura spune, „Dacă mă slujește cineva, Tatăl îl va cinsti.” (Ioan 12:26)

De obicei aplicam acest verset doar pentru munca de slujire pe care o realizăm la biserică. Acum știu că se aplică la orice muncă făcută ca pentru Domnul. Slavă Domnului! În fiecare dimineață când ajungi la serviciu spune: „Isuse, am venit.”

Gândește-te ce rezultate s-ar obține dacă fiecare creștin și-ar schimba modul de gândire și ar lucra nu pentru „șef” (care adesea este nedrept) ci pentru Isus Hristos, Regele regilor. Fie că vedem lucrurile așa sau nu, aceasta este realitatea. În fiecare zi când oamenii lui Dumnezeu merg la muncă, Domnul îi supraveghează. El nu face acest lucru pentru a ne prinde când greșim, ci pentru a ne vedea când ne facem treaba într-o manieră creștină. 2 Cronici 16:9 spune, „Pentru că ochii Domnului cutreieră tot pământul, ca să se arate tare pentru cei cu inima în totul pentru El.” (GBV) Este posibil ca atitudinea noastră corectă și munca excelentă pe care o facem să-i determine pe necreștini să observe că suntem diferiți datorită lui Isus care este în noi.

Între anii 1976 – 1982 înainte de a fi pastor cu normă întreagă am lucrat într-un hotel-restaurant. Locul meu de muncă era la un club athletic privat, care era unul dintre cele mai aglomerate din Statele Unite. La început am avut rolul de a aranja mesele înainte de banchet iar mai apoi am fost ospătar în timpul banchetelor.

Uneori primeam scrisori de la foști prieteni care acum erau „pe câmpul de misiune” și făceau lucruri mari pentru Dumnezeu. Era foarte ușor să ajung deprimat când făceam comparație între ceea ce făceam eu și ceea ce făceau ei. Biblia spune că nu este înțelept să ne comparăm cu alții. (2 Corinteni 2:12) Este neînțelept pentru că dacă te compari cu cineva sub nivelul tău, cel mai probabil te vei mândri

și dacă te compari cu cineva superior ție, cel mai probabil te vei simți inferior. Mândria și sentimentul de inferioritate sunt două lucruri pe care dacă nu le-am avea ne-am descurca mult mai bine în viață (sau am progresa mai mult).

Cineva a spus odată că poți reduce o persoană la zero dacă îi răpești valoarea lucrurilor pe care le face. De multe ori satan m-a mințit spunându-mi că ceea ce făceam era **atât de neimportant**. În momente ca acestea trebuie să știi fără nici un fel de dubiu că satan este un mincinos (Ioan 8:44).

În inima mea, încă de când eram copil, am știut că sunt „chemat” în lucrare ca pastor. Ca să mă pregătesc pentru acest lucru am absolvit un colegiu biblic, iar acum ajunsesem să aranjez mese și să servesc mâncare. Atât cât puteam pricepe, nu am pierdut niciodată călăuzirea lui Dumnezeu de a merge pe câmpul de misiune. Când a apărut slujba aceasta a părut lucrul potrivit la momentul potrivit. Cu toate acestea uneori mă simțeam atât de inutil și prins în capcană.

Dar așa cum am înțeles ulterior lucrurile, acum sunt recunoscător Domnului pentru acei ani din viața mea. Să vă spun câteva lucruri bune care s-au întâmplat.

Am pus mâna pe plug, ca să zic așa, și am decis ca să dau ce e mai bun din mine în slujba pe care o aveam. După dezamăgirea inițială, de a face același lucru pe care l-am făcut și înainte de colegiul biblic, m-am străduit să am o atitudine corectă, „Fac acest lucru pentru Isus. Nu este păstorire în biserică, dar acum sunt aici și am să tratez această slujbă **ca și cum ar fi la fel de importantă** ca păstorirea.” În timp, am fost promovată la poziția de asistent manager pentru banchet și apoi la cea de manager pentru banchet.

Ca și manager de banchet, trebuia să supervizez în mod direct un colectiv de 15 oameni. Am învățat foarte multe lucruri despre organizare în timpul cât am lucrat și am supervizat alți oameni. În timpul cât am stat acolo, lucrurile au devenit din ce în ce mai aglomerate. În plus față de oportunitățile zilnice de a vesti evanghelia oamenilor, au început și studii biblice săptămânale în sala de mese, studii pe care am avut privilegiul să le conduc. De-a lungul anilor, am ajuns să am unele dintre cele mai bune momente de împărtășire a evangheliei cu colegii de la serviciu. Și astăzi mi-e dor de oamenii aceia. Totuși, niciodată nu am luat din timpul de muncă pentru vestirea evangheliei, ci foloseam pauzele pe care le aveam pentru a purta discuții cu oamenii. Dacă la vremea aceea aș fi fost pastor, știu că probabil o parte din cei cu care lucram nu s-ar mai fi simțit atât de liberi să vorbească cu mine despre problemele lor.

Această slujbă a fost un adevărat teren de antrenament pentru lucrarea de păstorire. Să înveți teoria e un lucru, să o pui în practică este alt lucru. În slujba pe care am avut-o, oamenii erau hrăniți cu hrană „fizică”. Ca pastor, responsabilitatea mea este să dau oamenilor hrană spirituală. Am descoperit că există multe similitudini între cele două slujbe.

Șase ani am petrecut într-o „slujbă normală” înainte de a deveni pastor cu normă întreagă. Elisei a petrecut șapte ani ca ajutor al lui Ilie înainte de a-și începe lucrarea personală.

Dacă ai o slujbă obișnuită acum dar simți că ești chemat la o lucrare de păstorire, învață cât de mult poți despre oameni și fii recunoscător pentru această oportunitate.

Răspunsul la întrebarea „Cine este șeful tău?” influențează foarte mult activitatea ta de la serviciu. Imaginați-vă următoarea situație. Marcu, care lucrează la un birou în Oradea, merge la muncă luni de dimineață devreme. Nu se simte foarte spiritual în acel moment dar știe un lucru: Isus este șeful lui. Nu contează cine este șeful lui în carne și oase pentru că Marcu știe că în realitate el lucrează pentru Isus. Marcu sosește cu un zâmbet pe față, cu o atitudine proactivă și cu dorința de a munci cât mai bine. Faceți comparație între el și unii dintre colegii lui necreștini. Ei ajung la servicii foarte obosiți. Poate au petrecut tot weekend-ul și s-au trezit târziu. Poate că au ceva împotriva șefului lor iar în slujba lor fac minimum posibil. Ceilalți oameni care lucrează în aceeași companie zilnic vor vedea curând în Marcu ceva atât de diferit față de ceilalți, aproape la fel de contrastant ca diferența dintre noapte și zi.

„Lucrez pentru Isus, El este șeful meu”, scrieți acest lucru, subliniați-l și lipiți-l pe oglindă. Conform Cuvântului lui Dumnezeu, oriunde ai lucra, șeful tău este Isus. Îmi amintesc de o întâlnire cu liderii pe care am avut-o acum câțiva ani la biserică. Le-am dat câteva întrebări la care ei trebuia să răspundă. Una dintre ele era: „Care este una dintre cele mai mari ispite cu care vă confrunțați în domeniu spiritual?” Cele mai multe răspunsuri arătau astfel: „Contează cu adevărat ceea ce fac?”, „Este cu adevărat important ceea ce fac, sau se schimbă ceva ca urmare a ceea ce fac?”, „Îi pasă cuiva cu

adevărat?”. Dacă oamenii se simt așa când se gândesc la lucrarea din biserică, imaginați-vă cum sunt predispuși să se gândească dacă au o slujbă seculară. Un pastor ar răspunde cu promptitudine „Da” la întrebările de mai sus pentru că el înțelege că orice slujbă este importantă pentru bunul mers al bisericii.

Și Isus ar răspunde „Da” la întrebarea despre importanța slujbei tale seculare. Îmi dau seama că unii oameni au un potențial mai mare decât alții, de aceea trebuie să-și continue educația pentru a ținti spre cea mai bună slujbă în care să-și folosească talentele și abilitățile. Oricum acest lucru nu este de ajuns. Cunoști oameni care au o educație bună (probabil că ești unul dintre ei), și care totuși se întreabă aceleași lucruri: „Contează cu adevărat ceea ce fac?” și „Îi pasă cuiva cu adevărat?”

Pentru Isus nu există slujbe mai mult sau mai puțin importante. Poate că ești brutar și mergi la muncă dimineața devreme și te întrebi adesea dacă ceea ce faci contează cu adevărat. Orice slujbă ai avea, pentru Domnul este importantă. El nu va spune niciodată: „Descurcă-te cum poți cu slujba asta, și când vei obține o slujbă mai „semnificativă”, atunci ceea ce vei face va conta cu adevărat.” **Contează ceea ce faci în locul în care ești acum.**

Găsim un adevăr foarte important în Biblie, adevăr care se aplică muncii pe care o depui într-o slujbă „neimportantă”. Acest adevăr ajunge chiar la esența problemei și explică de ce o persoană nu este promovată de Dumnezeu sau de angajatorul său. Isus a spus: „Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios și în cele mari...” (Luca 16:10). Această afirmație este un adevăr absolut. Haideți să aplicăm această afirmație la muncă. În ce fel muncește cineva într-o slujbă „neimportantă” (lucrurile mici) **în același fel** va munci și într-o slujbă importantă (lucrurile mari). Deși știam că într-o zi voi fi pastor, cred că un motiv major pentru care am ajuns pastor și pentru care Domnul m-a călăuzit să scriu această carte este acela că am fost credincios și am muncit cu sârguință la clubul athletic.

Se întâmplă prea des ca cineva care nu este sârguincios într-o slujbă „mai mică” să spună, „Dacă aș avea o altă slujbă, aș da ceea ce-i mai bun din mine”. O astfel de persoană poate o face o treabă bună pentru o perioadă scurtă de timp; dar dacă îi dai destul timp, realitatea va ieși la suprafață și va demonstra adevărul afirmației lui Isus.

În timp ce beam o cafea cu unul dintre prietenii mei care este administrator la un sanatoriu particular și în același timp și un creștin devotat, am realizat că el a reușit să implementeze cu succes creștinismul la locul lui de muncă. Când l-am cunoscut acum câțiva ani mi-a spus că s-a simțit chemat de Dumnezeu să facă această muncă la fel de mult cum se simte cineva chemat să fie pastor. Unul dintre lucrurile pe care le-a făcut a fost acela de a avea în fiecare zi un timp devoțional de treizeci de minute cu angajații de la sanatoriu. La început a fost singur în acest timp devoțional. Imaginați-vă ce oportunitate au avut oamenii de a auzi cuvântului lui Dumnezeu.

Acest om este foarte respectat de angajații săi și, datorită numărului de angajați pe care îi are, a influențat mai mulți oameni decât unii pastori au posibilitatea să o facă. O parte importantă a „congregației” sale nu este creștină așa că are oportunități și mai mari din acest punct de vedere.

Prietenul meu mi-a spus că dacă s-ar întâmpla ceva și ar trebui să o ia de la capăt cu o slujbă nouă, ar fi gata să facă acest lucru și pe deasupra să se simtă bine în legătură cu contribuția pe care o aduce societății. El spune că slujba pe care o ai nu este cel mai important lucru. **Nu slujba pe care o ai îți aduce fericire ci ceea ce crezi despre slujba ta. Dumnezeu a hotărât deja că slujba ta este importantă și dacă ești de acord cu asta vei avea întotdeauna un scop clar în viață.**

De ce atât de mulți oameni, inclusiv creștini, par să treacă prin viață fără să urmărească o direcție precisă? Unul din motivele principale este acela că și-au pierdut scopul vieții. Dacă ești creștin, Isus îți dă un scop pentru fiecare zi. Glorie lui Dumnezeu!

Chiar și creștinii devotați pot să experimenteze sentimente de respingere și senzația că nu sunt foarte spirituali când se gândesc că nu lucrează într-un domeniu „spiritual”. Dacă acesta este și cazul tău, nu fi descurajat. Isus ne-a acceptat pe fiecare dintre noi ca angajați ai Lui indiferent care este serviciul nostru. Incredibil, nu-i așa? Isus Hristos vrea să te angajeze. Întrebarea este: „Îl accepți pe Isus să fie șeful tău?”. Dacă da, atunci experiența ta la locul de muncă va fi schimbată în mod pozitiv și pentru totdeauna.

Cum te raportezi la șeful tău

În capitolul trei am descoperit că din punct de vedere spiritual, șeful tău este Isus. Fii atent și nu înțelege greșit acest adevăr, gândindu-te: „Slavă Domnului, Isus este șeful meu. Nu trebuie să mai ascult de șeful meu de la serviciu”. În acest capitol ne vom uita la felul în care te raportezi la șeful tău de la serviciu.

Chiar dacă lucrezi din greu, dacă nu reușești să te raportezi cum trebuie la șeful tău, vei avea probleme la serviciu și te vei expune la pericolul pierderii locului de muncă.

Cum probabil deja ți-ai dat seama, șeful tău nu este perfect. Acest lucru poate cauza o problemă. De prea multe ori, chiar și creștinii, respectă și onorează o persoană pe baza a ceea ce **gândesc** despre persoana respectivă, adică dacă și-a câștigat dreptul de a fi tratată astfel. Deoarece găsim repede greșelile altora, atunci la fel de repede hotărâm cine merită să fie respectat și onorat.

La începutul acestui capitol foarte important, voi face o afirmație foarte îndrăzneță. **O persoană care îl respectă pe Dumnezeu va avea respect și față de șeful lui de la serviciu și o persoană care nu îl respectă pe șeful lui nu îl respectă nici pe Dumnezeu.** Este foarte simplu!

Supunerea față de autoritate !!!!!!!

Cu cât ne vom **supune mai mult autorității** lui Dumnezeu, cu atât ne va fi mai bine în viață. Cu cât ne vom **supune mai mult oamenilor** pe care Dumnezeu i-a pus ca autoritate în viața noastră, cu atât viața noastră va fi mai bună. Șeful tău este o astfel de autoritate în viața ta.

Deși este o problemă complexă, găsim în Cuvântul lui Dumnezeu tot ajutorul de care avem nevoie. Dacă șeful tău te pune să faci un lucru care se opune clar Cuvântului lui Dumnezeu (cum ar fi să minți sau să furi) atunci nu ai de ales și trebuie să te supui lui Dumnezeu și nu omului. Oricum, chiar și în această situație, putem să avem o atitudine respectuoasă așa cum a avut Daniel atunci când a cerut permisiunea de a nu mânca din hrana pe care le-o dădea împăratul.

Studiază Fapte 5:17-29. Liderii religioși din acele vremuri le-au poruncit lui Petru și lui Ioan să nu mai învețe pe oameni în numele lui Isus. Acest lucru era în mod evident contrar Cuvântului lui Dumnezeu. Răspunzând acestei porunci nebiblice, Petru și ceilalți apostoli au spus că trebuie să asculte mai mult de Dumnezeu decât de oameni. (Fapte 5:29)

Totuși, dacă nu îți place să faci ceea ce șeful tău ți-a dat de făcut sau, pur și simplu, nu vrei să faci, aceasta este o altă problemă. Tot ce te pune șeful tău să faci și nu este contrar Cuvântului lui Dumnezeu trebuie să fii dispus să faci (din toată inima).

În acest moment este foarte important să știi cine este de fapt cel pentru care lucrezi. Tu lucrezi pentru Isus Hristos. Îl slujești pe Isus fiind un angajat model.

În Matei 8:5-10 găsim povestirea centurionului roman care avea o slugă grav bolnavă acasă. Este foarte probabil ca nici unul din superiorii centurionului să nu fi fost creștin. Totuși acest lucru nu l-a descurajat. El l-a rugat pe Isus să vină să-i vindece sluga. Isus a răspuns solicitării centurionului. După ce s-a mai gândit la acest lucru, centurionul și-a schimbat opinia și a spus că nu este necesar ca Isus să vină până la casa lui. Tot ce trebuia Isus să facă era să rostească cuvintele pentru vindecare. În Matei 9:9 centurionul spune că el este sub o autoritate. Fiind centurion în armată, avea soldați sub autoritatea lui. Deasemenea era și el sub autoritatea altor ofițeri. Fiind soldat roman avea o bună înțelegere a importanței de a te supune autorității, din cauza consecințelor dure care apăreau atunci când cineva nu îndeplinea ordinele venite de la o autoritate superioară. (În armata romană, pedepsele pentru nesupunere erau probabil severe).

Acest centurion s-a folosit de experiența personală legată de problema autorității pentru a înțelege credința în Dumnezeu. Când unul dintre superiorii lui îi spunea să facă ceva, el făcea, la fel cum ar fi făcut-o și un angajat model. Când el spunea unui soldat să facă ceva, soldatul executa ordinele. În acest fel centurionul a înțeles că boala era sub autoritatea lui Isus, și astfel slujitorul lui a fost vindecat.

Acest pasaj biblic este foarte semnificativ pentru că Isus a spus că acest bărbat a avut cea mai mare credință din Israel. Ucenicii au avut privilegiul de a-L auzi pe Isus timp de trei ani aproape în fiecare zi. Totuși, niciodată nu îl vedem pe Isus entuziasmându-se de credința lor. Acest centurion a aplicat în relația lui cu Dumnezeu ceea ce a învățat la locul său de muncă. Felul în care el se raporta la superiorii săi, l-a ajutat să înțeleagă manifestarea autorității în Împărăția lui Dumnezeu.

Biblia vorbește despre spirit, suflet și trup. În restul acestui capitol, o să vorbim despre cum să relaționezi cu șeful tău din punct de vedere spiritual și emoțional.

Primul lucru pe care trebuie să-l faci cu privire la șeful tău este descris în 1 Timotei 2:1,2. „Vă îndemn dar, înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii, pentru împărați și pentru cei ce sunt înălțați în dregătorii (aici includem și șefii) ca să putem duce astfel o viață pașnică și liniștită, cu toată evlavia și cu toată cinstea.”

Observăm că Scriptura spune, „înainte de toate, să faceți rugăciuni pentru toți oamenii, pentru împărați.” În societatea de astăzi acesta ar fi președintele țării. Și mai spune „pentru toți cei ce sunt în dregătorii”. Este șeful tău o autoritate? Bineînțeles că da. Chiar dacă șeful tău nu are autoritate asupra nimănui altcuiva, cel puțin are asupra ta căci altfel nu ar mai fi șeful tău.

În 1 Timotei 6:1 Scriptura ne dă un exemplu valoros despre cum să ne rugăm pentru șefii noștri. Nu spune că trebuie doar să-i amintești lui Dumnezeu cât de nedrept este șeful tău și că tu meriți mai mult. De asemenea observăm că este mult mai mult decât a spune un simplu „Doamne binecuvântează-l pe șeful meu.” Primul fel de rugăciune menționat este rugăciunea de cerere, cerere cât mai specifică. De exemplu o cerere specifică poate fi aceea ca o anumită licitație să fie câștigată astfel încât toți angajații companiei să aibă de lucru. Apoi este menționată rugăciunea de mijlocire care presupune să te rogi în Duhul pentru alți oameni. În final este menționată și rugăciunea de mulțumire pentru cei care sunt în autorități. Gândește-te la asta. Îți mulțumești lui Dumnezeu pentru șeful tău. Unul din beneficiile practicării acestor rugăciuni este acela că vei duce o viață pașnică și liniștită cu toată evlavia și cinstea. Atitudinea pe care o ai față de șeful tău va fi influențată în mod semnificativ, pentru că nu te poți ruga în acest mod și totuși să ai o atitudine greșită față de șeful tău.

Acest lucru se aplică nu doar pentru anumite slujbe ci oricărei persoane care are un loc de muncă și spune că este creștin. Eu am făcut așa înainte de a ajunge pastor. Voi explica mai în detaliu în capitolul șase.

Când te rogi pentru șeful tău va dispărea și sentimentul de neputință că nu poți face nimic. Fii proactiv. Roagă-te lui Dumnezeu pentru șeful tău. Roagă-te ca Domnul să-i dea înțelepciune și să-i ofere contexte în care să audă evanghelia.

Spune-ți următorul lucru: „O să mă rog pentru șeful meu până când voi putea să-I și mulțumesc lui Dumnezeu pentru el.” Fă-ți partea ta și privește cum Dumnezeu își face partea Lui.

În mod normal șeful este cel care se întreabă cât de valoroși sunt angajații lui. Eu vreau să te întreb însă cât de valoros este șeful tău. Și când îți pun această întrebare nu mă refer la bani.

În mod evident, noi trebuie să ne închinăm lui Dumnezeu și nu oamenilor. Deși nu trebuie să ne închinăm nici unui om, observ că Biblia pune un accent deosebit pe valoarea pe care o atribuim celor care sunt șefii noștri, indiferent de atitudinea severă sau de exploatare a acestora.

Cuvântul folosit în Biblie pentru a descrie atribuirea unei valori corespunzătoare unei alte persoane este „a onora”. 1 Timotei 6:1 spune, „Toți câți sunt robi sub jug să-i socotească pe stăpânii lor vrednici de toată onoarea, ca Numele lui Dumnezeu și învățătura să nu fie hulite.” (GBV) Dacă un stăpân care avea sclavi trebuia considerat vrednic de toată onoarea, cu cât mai mult trebuie onorat șeful tău? Să înlocuim acum cuvântul robi cu „angajați” și cuvântul stăpâni cu „șefi”, amintindu-ne că dacă principiile biblice sunt adevărate pentru cea mai dificilă relație, cea de rob-stăpân, atunci cu siguranță că sunt valabile și pentru relația angajat-șef. „Toți câți sunt angajați sub jug să-i socotească pe șefii lor vrednici de toată onoarea, ca Numele lui Dumnezeu și învățătura să nu fie hulite.”

Gândiți-vă la cineva care nu are respect față de șeful lui și lucrează din greu numai când șeful este prin preajmă. Această persoană are o relație dificilă cu Domnul și îi vine greu să fie sub autoritatea lui Isus. Conform cu unul din înțelesurile cuvântului „Domn”, putem să-I spunem lui Isus, șeful nostru ceresc.

Este o greșeală să spui că Isus este Domnul tău și totuși, să refuzi să te supui autorității șefului tău pământesc. Arată-mi un creștin care are respect față de șeful său, și atunci îți voi arăta o persoană care foarte probabil are un respect foarte mare față de Dumnezeu!

Îmi imaginez acum ce gândesc unii dintre voi: „Sunt de acord cu aceste lucruri atunci când ai un șef blând și politicos, dar tu nu știi cum este șeful meu!” Să citești capitoul „Dar tu nu știi cum este șeful meu!”. Este bine să ai o atitudine de supunere față de șeful tău și să arăți acest lucru prin acțiunile tale chiar dacă crezi că șeful tău greșește și că tu știi mai bine ca el. La urma urmei, nu spun și părinții același lucru copiilor lor? Acum, dacă crezi cu adevărat că șeful tău greșește într-un anumit fel, du-te la el și spune-i în particular ce anume te preocupă. Ai grijă să ai o atitudine corectă indiferent de felul în care șeful tău va răspunde. S-ar putea să ai dreptate în problema respectivă sau s-ar putea să nu ai dreptate. Dar o dată ce ți-ai exprimat îngrijorarea, atunci nu mai este problema ta și **singurul** lucru pe care-l mai poți face este să te rogi pentru ca șeful tău să aibă înțelepciunea de a lua **decizia corectă** care poate să nu fie cea la care te-ai gândit tu.

Un exemplu bun pentru a înțelege ce înseamnă „a onora” ar fi atitudinea cuiva față de o vioară foarte veche și uzată. La prima vedere pare o vechitură fără valoare, dar după ce se descoperă că este o piesă de antichitate foarte valoroasă, acea persoană îi va aprecia valoarea și o va trata cu mare grijă.

A onora înseamnă a prețui valoarea pe care o are șeful tău. Poate că cineva nu merită a fi onorat, dar adevărul este că fiecare ființă umană are o valoare mult mai mare decât cea mai scumpă vioară. În Evrei 2:7 se spune „(Tu Doamne) L-ai făcut cu puțin mai prejos decât îngerii, l-ai încununat cu glorie și onoare...” (GBV) Cuvântul „glorie” înseamnă valoare sau demnitate de cel mai înalt rang. Da, toți au păcătuit dar, cu toate acestea, Dumnezeu a hotărât că fiecare ființă umană are o mare valoare. În biserica noastră dăm fiecărui bebeluș nou-născut, un tricou pe care scrie „Sunt prețios; Dumnezeu nu face rebuturi.” Isus a murit pentru oameni cu valoare, inclusiv pentru șeful tău.

Onorarea celorlalți are o importanță incredibilă pentru starea ta personală. Cine erau persoanele cele mai importante din viața ta înainte de a te căsători? Mama ta și tatăl tău. Probabil că primul principiu din Scriptură pe care copiii îl învață în biserică este acela de a asculta de părinți. Chiar și părinții care nu prea sunt interesați de lucrurile spirituale vor spune copiilor lor „Copii, știți că Biblia spune că voi trebuie să ascultați de părinți.”

Efeseni 6:2 spune, „Onorează pe tatăl tău și pe mama ta”. Considerați-i ca pe niște persoane de mare valoare și importanță. Onorarea părinților aduce cu ea și promisiunea de a te bucura de o viață lungă pe pământ.

Ce credeți că urmează? Șeful tău este o persoană cu valoare care trebuie să fie considerată vrednică de **toate onorurile**. Ascultarea de părinți și onorarea lor este absolut vitală. Supunerea față de șef și onorarea lui este de asemenea foarte importantă. El sau ea merită acest onor nu pentru cât de buni șefi sunt ci pentru simplul fapt că Dumnezeu a creat toți oamenii după chipul Său; și de aceea trebuie să-i onorăm pe toți oamenii (1 Petru 2:17). Am fost în postura de șef și am fost și în postura de angajat, atât într-o slujbă seculară cât și într-una spirituală. Când am fost un simplu angajat, am avut grijă ca șeful meu să aibă o muncă mai ușoară comparativ cu greutatea muncii mele. Dacă ești angajat, cred că acesta este un gând care nu trebuie să te părăsească niciodată. Apoi, când am fost promovat și am ajuns eu șef, mi-am dat seama cât de bine am făcut lucrurile înainte. În multe cazuri, cu cât mai sus ajungi într-o organizație, cu atât mai mult crește munca, stresul și responsabilitatea pe care o ai.

Mulți angajați cred că șeful lor nu lucrează la fel de mult ca ei și el sau ea nu au altceva de făcut decât „să spună altora ce au de făcut”. Deși s-ar putea ca în unele cazuri să fie adevărat, acest mod de gândire te va face să te afunzi într-o stare de autocompătimitate și îți va afecta performanța la locul de muncă.

S-ar putea să nu ai nici o idee despre stresul pe care îl îndură șeful tău în fiecare zi la muncă și dacă nu este creștin, nici nu poate să împărtășească această problemă cu Domnul. Dacă șeful tău are un alt șef deasupra lui, habar nu ai la ce presiune poate fi supus el de către acesta. Oricât de incredibil ar părea, s-ar putea ca presiunea la care e supus șeful tău să fie chiar mai grea decât cea pe care o suporti tu din partea lui!

De multe ori adolescenții, cred că muncesc prea mult sau că se cere prea mult de la ei. Să meargă la școală, să-și facă patul, să ajute la treburile gospodărești par să fie mari responsabilități pentru ei. Adevărul este că mulți adolescenți chiar muncesc din greu; dar odată ce devii părinte și ai

copii pentru care trebuie să-ți asumi responsabilitatea de a avea grijă de toate nevoile lor, vei afla repede ce înseamnă adevărata responsabilitate.

Vrei să te maturizezi în umblarea ta creștină? Vrei ca atitudinea ta să fie pe placul Domnului în fiecare zi? Atunci consideră-l pe șeful tău vrednic de **toate onorurile**. (1 Timotei 6:1) Nu doar un pic, nu **doar câteva**, ci de **toate** onorurile.

Onorarea șefului se vede la fel de mult în atitudinea ta cât și în felul în care muncești. Doi oameni pot să facă același lucru, unul cu o atitudine bună și altul cu o atitudine greșită. Dacă ești părinte și ți-ai văzut copilul strângându-și jucăriile având o atitudine corectă, cu siguranță te-ai simțit foarte bine. Dar ai văzut același lucru făcut și cu o atitudine greșită.

David, același David care l-a omorât pe Goliat, este un exemplu perfect de angajat care îl onorează pe șeful său. Regele Saul, șeful lui David, era un șef cât se poate de rău. După ce David l-a omorât pe uriașul Goliat, Saul a devenit foarte gelos pe David din cauza popularității lui.

De mai multe ori Saul a încercat să îl omoare pe David și, în final, David a trebuit să fugă pentru a-și salva viața în timp ce regele îl urmărea cu înverșunare. Este bine știut faptul că David a avut de două ori posibilitatea de a-l omorî pe regele Saul. Totuși a refuzat să facă acest lucru.

În cele din urmă, David a aflat că Saul a murit. Când a auzit acest lucru, în loc să se bucure de moartea lui Saul, David a refuzat să-l critice și a vorbit numai în termeni pozitivi despre el. Pe toată durata relației lui cu Saul, David a refuzat să-l vorbească de rău pe șeful său.

Numai când se ruga, David își aducea plângerile la Dumnezeu și numai la Dumnezeu. Și asta în ciuda tratamentului rău de care puțini oameni au avut parte. David, care este numit un om după inima lui Dumnezeu, și-a onorat șeful și nu l-a vorbit de rău în fața nimănui. De câte ori facem ceva ce Scriptura ne sfătuiește să facem vom avea parte și de anumite beneficii. David a fost promovată și a ajuns regele lui Israel.

Un alt beneficiu care rezultă din a-l considera pe șeful tău vrednic de toate onorurile este acela că Dumnezeu și învățăturile creștinismului nu vor fi hulite sau defăimate. (1 Timotei 6:1) Nu ați obosit să vedeți creștinismul umilit de o lume seculară? Angajați creștini, onorați-vă șeful și astfel cel puțin creștinismul nu va fi defăimat de șeful vostru. Evident că cel rău va vedea acest lucru și mărturia ta creștină va fi testată. Satan știe cât de puternică poate fi mărturia ta pentru Domnul.

Unui creștin i s-a furat o dată prânzul de către unii dintre oamenii cu care lucra și a fost ridiculizat de colegii lui. El a refuzat să se mânie și a păstrat în inima lui bucuria care venea de la Domnul. Într-o zi un coleg a venit la el și i-a spus: „Vreau să știu ce te face să fii atât de diferit de noi ceilalți.” Creștinul i-a spus despre Isus, și astfel din acea zi înainte nu a mai fost ridiculizat ci a fost respectat.

Știi cât de spirituală este slujba ta? Atitudinea pe care o ai la locul de muncă va influența modul în care șeful tău vorbește despre Dumnezeu și despre învățăturile creștinismului. Când șeful tău vede atitudinea pe care o ai față de el și află că ești creștin, va dori să mai aibă și alți angajați ca tine, chiar dacă tu ești creștin și el nu.

Am experimentat acest lucru în timp ce eram la colegiul biblic. Mai multe companii încurajau studenții de la facultatea noastră să se angajeze datorită muncii de înaltă calitate pe care studenții o prestau. Din câte știu, în momentul în care am fost angajat, am fost singurul creștin din toată compania. Șeful meu a văzut felul în care munceam și acest lucru a deschis ușa ca alți doi studenți de la facultatea mea să fie angajați.

Unul dintre studenți, Peter, era un bun prieten de-al meu, și astfel am putut să ne încurajăm și să ne susținem unul pe altul și să ne bucurăm enorm de faptul că puteam munci împreună. Fiind împreună la lucru, am fost de două ori mai eficienți în mărturia noastră creștină. Acesta este modul biblic. Biblia afirmă că atunci când doi oameni își unesc eforturile pentru un scop comun, ei ajung de zece ori mai eficienți.

Eu și Peter am lucrat în centrul Dallas-ului. Restaurantul a mai angajat și alți studenți de la colegiile și universitățile din zonă. Mulți dintre ei erau din alte țări. Uneori eram singurul angajat care nu vorbea și o limbă străină. Trei dintre cei patru chelneri ai noștri erau arabi.

Într-o zi eu și Peter am mers să ne rugăm pentru o rudă bolnavă a unuia dintre colegii noștri arabi. Erau câțiva oameni în casă. Nici unul dintre ei nu credea în Isus ca fiu al lui Dumnezeu cu excepția lui Peter și a mea. Le-am vestit evanghelia și apoi i-am întrebat dacă putem să ne rugăm pentru persoana bolnavă menționând faptul că ne vom ruga în numele lui Isus. Ei au răspuns că nu este nici o problemă. A fost foarte emoționant pentru Peter și pentru mine să ne putem ruga cu îndrăzneală și să afirmăm numele lui Isus și puterea Sa în mijlocul acelei case.

Unul dintre arabii cu care eu și Peter am dezvoltat o relație de prietenie mai apropiată, era un student din Maroc pe nume Hamid. El era un ucenic devotat al religiei islamice. Ne bucuram să fim toți trei împreună și de multe ori discutam despre creștinism și despre islam. Deși Hamid era un adept înflăcărat al islamului, el punea multe întrebări despre creștinism, și multe seminte spirituale au fost plantate în viața lui.

Uneori, când împărtășești evanghelia cuiva, impactul cel mai mare se produce în viața ta. Acest lucru s-a întâmplat și cu Peter. Prin prietenia dintre Peter și Hamid, Domnul a pus o dragoste în inima lui Peter pentru arabi. Această dragoste a creat în el o puternică dorință de a merge în misiune printre arabi. După ce și-a terminat școala, Peter a fost pastor în câteva comunități. Totuși dragostea pe care Dumnezeu a pus-o în inima lui pentru arabi continua să crească astfel că el împreună cu soția au luat decizia de a-și consacra viața lucrării printre arabii din Maroc. După multe pregătiri și o învățare extensivă a limbii, Peter și familia lui au plecat acum câțiva ani în Maroc.

Creștinii împlinesc voia lui Dumnezeu uneori fără să-și dea seama de acest lucru. Am discutat cu Peter despre cât de folositoare a fost prietenia noastră cu Hamid în planul lui Dumnezeu pentru viața lui. Faptul că am muncit cu conștiinciozitate a deschis ușa pentru angajarea lui Peter. S-ar putea să nu realizezi niciodată întreaga importanță a lucrurilor pe care le faci zilnic la locul de muncă, dar realizezi că ceea ce faci este important pentru Dumnezeu. Atât de mult încât Scriptura spune că orice faci, să faci din toată inima, știind că Domnul te va răsplăti. (Coloseni 3:23,24)

Pe șeful tău s-ar putea să nu-l intereseze deloc creștinismul, dar toată lumea apreciază un lucrător bun. Lansez o provocare pentru toți creștinii care au un loc de muncă. Scopul nostru ar trebui să fie acela de a avea un impact atât de mare în compania în care lucrăm încât pentru ei cuvintele „creștin” și „lucrător de calitate” să fie sinonime. Ce mărturie ar fi aceasta!

Deci tu nu vrei să fii la fel ca șeful tău

Uneori se întâmplă ca oamenii care merg la biserică să-și critice pastorii. Pe cât de nepotrivită este criticarea pastorului, pe atât de nepotrivită este criticarea șefului. Nu ai nici un câștig dacă vii acasă de la muncă și începi să-ți critici șeful. De fapt, te rănești cel mai mult pe tine însuși atunci când îți critici șeful.

Scelavii din primul secol nu aveau posibilitatea de a-și părăsi stăpânii pentru a-și găsi o altă ocupație. Dacă fugeau de la stăpâni și erau prinși puteau să plătească cu viața. Scriptura accentuează importanța atitudinii sfinte în viața oamenilor.

Romani 2:1 spune, „Așadar, omule, oricine ai fi tu, care judeci pe altul, nu te poți dezvinovăți; căci prin faptul că judeci pe altul, te osândești singur, fiindcă tu care judeci pe altul faci aceleași lucruri.”

Când critici și judeci pe altcineva, sfârșești prin a face aceleași lucruri pe care le-ai criticat la cealaltă persoană. Cunosco o persoană, căreia o să-i spun aici Susan, care era foarte dură și critică cu o rudă mai în vârstă căreia o să-i spun Sarah. Este adevărat că Sarah făcea și greșeli dar avea și câteva puncte forte. Cei mai mulți oameni o acceptau așa cum era. Nu și Susan. Ea a ajuns să aibă din ce în ce mai multe resentimente față de Sarah și să o critice atât în public cât și în particular. Pe măsură ce timpul trecea, cei care le cunoșteau pe amândouă au remarcat că pe măsură ce Susan îmbătrânea semăna din ce în ce mai mult cu Sarah. Ajunsesă să fie la fel ca persoana pe care nu o putea suporta. Dacă îți critici șeful, cu cine crezi că vei ajunge să semeni?

Dacă ești creștin și ai un șef creștin

Un șef creștin care are angajați creștini pare a fi o situație ideală, nu-i așa? Toți îl iubesc pe Domnul Isus. Ar trebui să fie ca raiul pe pământ. Din nefericire am auzit de multe ori de la patronii creștini că ar prefera să aibă necreștini angajați care să lucreze pentru ei.

Pavel abordează această situație în 1 Timotei 6:2. „Iar cei care au stăpâni credincioși, să nu-i disprețuiască, sub cuvânt că sunt „frați”, **și să le slujească și mai bine**, tocmai fiindcă cei ce se bucură de binefacerile slujbei lor, sunt credincioși și preaiubiți. Învață pe oameni aceste lucruri, și spune-le apăsător.”

Scriptura spune să nu-l disprețuiești pe șeful tău care este creștin. Iată cum se întâmplă acest lucru: când un angajat creștin lucrează pentru un șef creștin, angajatul gândește: „Deoarece șeful meu este creștin, el trebuie să mă trateze cum se cuvine.” De obicei, angajatul creștin se așteaptă să fie tratat bine și să nu fie muncit din greu deoarece, „la urma urmei, șeful este creștin.” Ar trebui ca un șef creștin să fie corect cu angajații lui? Desigur. Totuși, în Scriptură, văd că este pus un accent mai mare pe faptul ca angajatul să fie exact așa cum trebuie decât pe cât de minunat trebuie să fie șeful. Atitudinea corectă pe care trebuie să o ai dacă șeful tău este creștin este: „Deoarece șeful meu este creștin, trebuie să lucrez cu dedicare maximă pentru el” deoarece, fiind creștin, șeful va beneficia de pe urma eforturilor tale intense.

Problemele cu care se confruntă angajații creștini sunt de aceeași tip cu problemele care apar în căsnicie. Soțul spune, „Ea ar trebui să mă trateze așa cum spune Biblia.” Soția zice, „Cu siguranță că el nu mă tratează așa cum un soț creștin ar trebui să o facă.” Citește Biblia pentru a afla lucrurile pe care să ți le comunice ție și fă-ți partea ta în relația cu ceilalți oameni, inclusiv șeful tău.

Pentru a rezuma, din punct de vedere spiritual relația cu șefii noștri implică rugăciune. Din punctul de vedere mental exprimăm respect față de șef onorându-l. Capitolul cinci va aborda tema calității muncii pe care o prestăm.

Excelența – este datoria mea

Dacă ne gândim la faptul că în primul rând lucrăm pentru Isus, atunci acest lucru ne va ajuta să luăm inițiativa de a ne ruga pentru șeful nostru de aici de pe pământ, de a-l onora, și de a fi un angajat după inima lui Dumnezeu.

O întrebare importantă pe care trebuie să ți-o pui este: „Calitatea muncii pe care o prestez este mai bună datorită faptului că sunt creștin?” Fii sincer. Dacă cineva care nu este creștin muncește la fel de bine ca tine, este momentul de a-ți analiza calitatea muncii pe care o depui. În general, lumea are așteptări mai mari de la creștini și pe bună dreptate. Nu pentru că ar avea dreptul să ceară perfecțiune, dar indiscutabil, calitatea muncii noastre ar trebui să fie mai mare. Biblia spune că evlavie este profitabilă în **toate lucrurile**. Asta include și serviciul nostru.

Excelență. Acest cuvânt descrie tot ceea ce Dumnezeu a făcut pentru umanitate. Isus a fost darul cel mai de preț pe care umanitatea putea să-l primească. (2 Corinteni 9:15) Mai mult de o treime din viața Sa, Isus a fost tâmplar. Biblia spune că Domnul lucrează cu excelență. (Isaia 28:29) Știm că Isus a fost excelent în lucrarea spirituală pe care a făcut-o și a fost și un tâmplar excelent.

Chiar dacă șeful nu observă, Isus o face, și felul în care îți faci treaba contează foarte mult pentru El. Nu doar excelența este importantă, deoarece cartea Proverbe face referire și la importanța hărniciei.

Proverbe 10:4 spune, „Cine lucrează cu o mână leneșă sărăcește, dar mâna celor harnici îmbogățește.”

Proverbe 12:24 „Mâna celor harnici va stăpâni, dar mâna leneșă va plăti bir.”

Proverbe 13:4 „Sufletul leneșului dorește și n-are nimic, dar sufletul celor harnici va fi săturat.”

Din aceste versete putem trage concluzia că o persoană harnică va câștiga respect, va avea din abundență ceea ce îi trebuie și va prospera sufletește.

Înțelege acest lucru: oricât de multe rugăciuni am face, oricât de des am merge la biserică și oricâte donații financiare am face, acestea nu pot compensa lenea. Modul tradițional de a munci din greu cu o atitudine pozitivă, proactivă, va face diferența.

Unul dintre personajele mele favorite din Biblie este Iosif. Citește Geneza capitolele 37-41. Iosif a ajuns din postura de sclav până la a fi al doilea om ca putere în Egipt.

Unul din motivele pentru care Iosif din Vechiul Testament a avut un succes atât de mare a fost acela că preocuparea lui cea mai mare a fost de a spori veniturile celor pentru care lucra. Fie că a fost vorba despre tatăl său, despre Potifar, temnicier, sau Faraon, el a lucrat cu toată puterea pentru ca ei să aibă succes. Frații lui, pe de altă parte, sunt un bun exemplu al majorității oamenilor care merg la serviciu. Ei lucrează din greu pentru a ajunge să aibă cât mai multe privilegii ca și cei din jur și nu fac nimic mai mult decât trebuie să facă.

Care este normalitatea?

Începe de aici. Determină care este nivelul acceptabil al productivității pentru slujba ta și nivelul la care toată lumea este relativ mulțumită. „Corespunzător”, „mediu”, „okay”, „suficient” sunt termenii care descriu nivelul acceptabil.

Să comparăm acest lucru cu cazul unui elev care ia note medii când el este capabil să ia note excelente. Determinarea nivelului acceptabil pentru domeniul tău de activitate nu ar trebui să fie greu de stabilit. Acesta s-ar putea să nu fie scris undeva sau nici măcar verbalizat (deși ar fi bine să fie), dar poate fi repede măsurat cu ajutorul atitudinilor și acțiunilor colegilor de muncă.

Atingerea nivelului acceptabil este similar cu ceea ce Biblia numește „a căuta să fii pe placul oamenilor”. (Efeseni 6:6) Dacă șeful este prezent, atunci lucrezi cu toată puterea. Dacă șeful nu este acolo, atunci este momentul să o lași mai moale. Când înțelegem cine este adevăratul șef, știm că ne vede în orice moment. De fapt, s-ar putea ca șeful tău pământesc să te urmărească mai mult decât îți

închipui tu, și s-ar putea ca acesta să fie motivul pentru care ești „blocat” în locul în care ești acum, dacă munca ta este mediocră.

Cumnatul meu este manager la o companie mare. El stă ore suplimentare la birou știind că mulți oameni lucrează din greu doar când șeful este în apropiere. Asta înseamnă ore suplimentare foarte multe pentru el. Cât de trist este faptul că creștinii sunt unii dintre aceștia care muncesc din greu numai când este șeful prin preajmă. De asemenea un caz nefericit este când un creștin lucrează lângă un necreștin și alții (cum ar fi șeful lor) nu observă nici o diferență în calitatea muncii lor.

Poate te gândești, „Ce este atât de rău de a lucra la un nivel acceptabil?” Ca și creștini noi suntem oameni care putem face totul. (Filipeni 4:13) Îl avem în noi pe Cel Măreț. Uitați-vă la uneltele pe care le avem pentru a lucra, unelte pe care necreștinii nu le au chiar dacă sunt bine instruiți.

La ce unelte mă refer? La Cuvântul lui Dumnezeu, la numele lui Isus, și la Duhul Sfânt care ne conduce și ne învață.

Ar trebui să fim entuziasmați de ceea ce putem face și de felul în care putem **excelsa** în muncă datorită lui Isus. Este rușinos să acceptăm să fim mediocri atunci când îl avem pe Regele Regilor în lăuntrul nostru și suntem capabili de a fi mult mai buni în ceea ce facem. S-ar putea să fie chiar mai mult decât o rușine. Ce credeți despre versetul care spune, „Cine știe să facă bine (la locul de muncă) și nu face, săvârșește un păcat.”? (Iacov 4:17) Aceasta este o afirmație puternică!

În parabola talanților, Isus are cuvinte foarte dure pentru slujitorul care nu și-a multiplicat talanții (sau nu și-a dat toată silința). Isus l-a numit slujitor **rău și leneș**. (Matei 25:26) Observați în acest verset legătura dintre lene și răutate.

În timp, în lucrătorul mediocru se poate dezvolta o atitudine foarte dăunătoare. În cel mai bun caz șeful îl vede ca fiind un angajat de nivel mediu. Nu este un mare detriment pentru companie, dar cu siguranță nici un câștig foarte mare. Între timp, angajatul rămâne prins într-un tipar de gândire, pe măsură ce trece timpul el gândește că muncește din greu când vine la serviciu în fiecare zi. În curând va începe să-și plângă de milă. El gândește: „Am fost credincios acestei slujbe zi de zi atâta timp. Nimeni nu apreciază eforturile mele.” El face o confuzie între a veni la serviciu în fiecare zi și a fi credincios. A fi credincios înseamnă cu mult mai mult decât a veni la serviciu în fiecare zi.

Aceași atitudine egoistă poate apărea și în căsnicie. Soții sau soțiile „își fac datoria” în fiecare zi și curând încep să gândească, „Uită-te la tot ceea ce fac și nimeni nu mă apreciază.” Poate că soțul plătește facturile, nu-și abuzează soția și nici nu o înșală. Totuși, din punct de vedere al Scripturii, asta nu înseamnă că și-a dat toată silința pentru excelență.

Definiția credincioșiei este următoarea: „cineva care în mod constant folosește la maximum abilitățile sale.” Proverbe 28:20 spune: „Un om credincios este năpădit de binecuvântări.” Un angajat care folosește la maximum abilitățile pe care le are va fi binecuvântat.

Voia lui Dumnezeu pe înțelesul tuturor

Uneori voia lui Dumnezeu este misterioasă, alteori este dificil de împlinit, deși unii creștini ar dori foarte mult să o împlinească în viața lor. Cuvântul lui Dumnezeu este voia Lui. Amintește-ți tot timpul asta. Începe cu voia revelată a lui Dumnezeu pe care o găsești deja în Cuvântul Lui. Dacă o persoană este de încredere, atunci întotdeauna cuvântul lui reprezintă voia lui, deci putem să ne bazăm pe Cuvântul lui Dumnezeu că este voia Lui.

Tit 2:9 spune: „Sfătuiește pe robi să fie supuși stăpânilor lor, să le fie **pe plac în toate lucrurile**.” Voia lui Dumnezeu pentru tine este să fii pe placul șefului tău în toate treburile legate de serviciul tău. Bineînțeles, cu excepția faptului când șeful vrea să faci ceva ilegal, imoral sau necinstit.

După ce ai determinat care este nivelul mediu pentru munca pe care o ai de făcut, pentru că ești creștin trebuie să-ți fixezi un țel mai înalt. Excelența în muncă este esențială pentru compania în care lucrezi și pentru mărturia ta creștină. Fiecare jucător dintr-o echipă de fotbal de succes își vede postul său ca fiind cel mai important din echipă. Fiecare fotbalist trebuie să înceapă jocul cu atitudinea că „Dacă o să câștigăm, acest lucru o să se întâmple pentru că o să-mi fac treaba cât de bine pot.” Compară acest lucru cu un sondaj care arată că 27% dintre angajații din SUA sunt așa de rușinați de produsele pe care le fac încât nici nu s-ar gândi să le cumpere.

Gândește-te la slujba ta ca la cea mai importantă slujbă din cadrul companiei. Nu spun că **este** cea mai importantă dar ar trebui să lucrezi ca și cum ar fi.

Într-o companie de calculatoare pe care o cunosc, există un puternic sentiment al muncii în echipă, angajații înțelegând importanța faptului de a munci în echipă. Managerul fabricii mi-a spus că atunci când vizitatorii merg prin fabrică și se uită cum merg lucrurile, remarcă faptul că au un sentiment de bine. Un vizitator a spus: „Nu îmi dau seama exact ce ați făcut aici, dar orice ar fi, să nu-l pierdeți!” Această companie a câștigat numeroase premii pentru calitatea produselor muncii lor.

Sper că șeful tău ți-a comunicat cu claritate ce trebuie să faci pentru a fi pe placul lui. Din nefericire, nu toți angajatorii excelează în comunicare și ei presupun că tu știi ce așteaptă ei. Iată o sugestie care te va ajuta atât pe tine cât și pe șeful tău să știi ce se așteaptă de la tine. Întreabă-l pe șeful tău dacă poți să-i vorbești câteva minute și spune-i că dorești să fii cel mai bun angajat pe care îl are. În încercarea de a face acest lucru, spune-i că ți-ar place ca el să facă o listă concretă cu obiectivele pe care tu trebuie să le atingi în poziția ta, obiective atât pe termen scurt cât și de-a lungul anului.

S-ar putea ca nimeni să nu mai fi venit la șeful tău cu o astfel de cerere. La început s-ar putea să creadă că nu ești sincer. Oricum, timpul este de partea ta; comportă-te zilnic în așa fel încât el să înceapă să vadă că ești interesat cu adevărat ca să-i ajuți.

Realizezi cât de important este să știi cine este șeful tău ceresc? S-ar putea să te simți ca „o oaie la tăiere”, dar știi că Isus se uită peste tot pământul ca să se arate tare pentru cei cu inima cu totul pentru El. (2 Cronici 16:9)

Dacă, într-adevăr, ce așteaptă șeful tău de la tine este nerealist și de neatins, va trebui să-i comunicii acest lucru. Dar, în același timp, fă-l să înțeleagă că îți vei da toată silința în fiecare zi.

Fă-ți ca prioritate în fiecare zi să fii pe placul șefului sau al supervisorului tău, muncind pentru a îndeplini sarcinile pe care ți le-au dat. Roagă-te pentru slujba ta, și caută înțelepciune de la Dumnezeu pentru a o îndeplini. Așa a făcut regele Solomon și a fost numit cel mai înțelept om din Biblie.

Nimic altceva nu este mai bun pentru șeful tău decât să-l ajuți să se prezinte bine în fața celorlalți.

Fiind creștin, tu îl slujești pe șeful tău pentru că dorești să-l slujești pe Isus. Aceasta este motivația ta. Așa cum am spus mai devreme, va lua ceva timp să-l convingi pe șeful tău că vrei să-i faci pe plac în fiecare zi. Aplică legea creșterii spirituale treptate. S-ar putea ca lucrurile să nu se întâmple rapid, ci treptat, prin aplicarea zilnică, consecventă, a Cuvântului lui Dumnezeu. Creșterea neîntreruptă transformă cel mai mic dintre copaci într-o pădure mare și frumoasă.

Nu pot să-ți spun cât timp îi va lua șefului tău ca să ajungă să te aprecieze și să te trateze cu respect. Ce pot să-ți spun este că dacă îți propui să fii pe placul șefului în toate lucrurile și să-ți dai toată silința în ceea ce faci, Dumnezeu va fi foarte implicat în ceea ce se întâmplă la locul tău de muncă.

Un fermier care plantează primăvara și apoi are grijă de plante va culege recolta toamna. Dumnezeu fie te va promova în compania în care lucrezi acum, fie îți va da oportunitatea unei slujbe mai bune în altă companie. Este un adevăr biblic acela că vei culege o recoltă proporțională cu ceea ce ai semănat.

În timp, cei care vin la serviciu cu gândul de a fi doar pe placul oamenilor, vor fi observați cu ușurință de șeful tău. S-ar putea ca el să fie mai inteligent decât crezi tu. De asemenea, avem și promisiunea din scriptură că nimic nu va rămâne ascuns, ci toate vor ieși la iveală. (Luca 23:2)

Un lucru simplu pe care poți să-l faci este acela de a veni la timp la serviciu și de a lucra zilnic până la sfârșitul programului. Decât să te pregătești mental să pleci acasă înainte de a se termina programul, mai bine continuă să lucrezi până la sfârșitul programului. Chiar mai bine de atât este să vii la serviciu cu câteva minute mai devreme și să pleci cu câteva minute mai târziu decât este programul. Un lucru mic ca acesta poate face o mare diferență.

Nu este un lucru neobișnuit ca o persoană să petreacă 40 de ani la serviciu. S-ar putea să nu fii în locul în care ai dori să fii peste un an. Oricum, cu ceva planificare s-ar putea să fii surprins să vezi unde vei putea fi peste cinci sau zece ani.

Una din greșelile pe care mulți creștini le fac este aceea că nu sunt fideli slujbei pe care o au pentru că nu este slujba pe care și-o doresc. Dacă nu ești fidel slujbei pe care o ai, nu vei obține slujba pe care o dorești.

Când am lucrat în domeniul restaurantelor am învățat să fiu mulțumit și să mă bucur de slujba mea. În același timp, știam că Dumnezeu m-a chemat să fiu păstor, așa că m-am pregătit și am fost atent la momentul în care acest lucru se va întâmpla.

A merge a „doua milă”

Predica de pe munte (Matei cap.5-7) este considerată în general cea mai bună predică ținută vreodată. În ea, Isus a vorbit despre parcurgerea celei de-a doua mile. În zilele acelea, când Isus își făcea lucrarea pe pământ, Israelul era sub ocupația Romei. În cea mai mare parte cei care făceau parte din guvernarea romană nu erau creștini. Soldații romani aveau dreptul legal de a obliga un israelit să-i care echipamentul pe distanța de o milă.

Incidente ca acestea constituiau un motiv pentru care foarte mulți oameni din Israel așteptau cu nerăbdare un Mesia politic. Ostilitatea deschisă dintre oameni și soldați era ceva comun. Soldații își băteau joc de oameni iar ei făceau tot ce puteau pentru a face parcurgerea acelei mile cât mai frustrantă pentru soldați. Multe drumuri aveau marcaje din milă în milă. Uneori când un israelit termina de parcurs mila obligatorie, probabil că trântea echipamentul soldatului la pământ și pleca cu dezgust.

Acest incident îl putea necăji pe israelit, stricându-i toată ziua. „Soldații ăștia nesuferiți! Cine cred ei că sunt?” Israelitul ajungea să fie mâniș și frustrat. Acest incident nu este foarte diferit de ceea ce se întâmplă la serviciu când șeful își exercită dreptul de a cere unui angajat să facă un lucru pe care acesta nu ar vrea să-l facă.

Isus i-a învățat pe ucenici cum se pot elibera de mânia și resentimentul care apar când ești forțat să cari bagajul pentru o milă. A face ceea ce Isus a spus i-ar fi eliberat pe israeliți din „robia” înfricoșătorilor soldați romani și de asemenea ar elibera un angajat de „robia” unui șef care cere prea mult.

Fii sincer. Și tu și eu am crezut că drumul spre eliberare este de a spune șefului ceea ce gândești sau „să i-o retezi”. Unii dintre voi probabil că ați făcut chiar acest lucru. Aceasta ne arată că nu putem să luăm decizii pe baza felului cum ne simțim. De câte ori nu am auzit acest lucru în legătură cu umblarea noastră cu Domnul? Nu poți să trăiești viața de creștin numai pe baza felului în care te simți.

Isus le-a spus Israelitilor: „dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două.” (Matei 5:41) Amintiți-vă că odată ce am auzit și am înțeles adevărul biblic, responsabilitatea noastră este să-l aplicăm în viața noastră.

Imaginați-vă această scenă: Un soldat îi cere unui israelit să meargă cu el o milă. Israelitul zâmbește, ridică echipamentul și cu un pas voios începe să meargă fredonând un cântec. Soldatul observă acest lucru pentru că nu a mai văzut niciodată așa ceva. Aproape că au ajuns la capătul milei iar soldatul încetinește pentru că mila obligatorie se termină. Apoi, în fața ochilor soldatului are loc un miracol, nu de genul că o persoană cu dizabilități începe să meargă, ci ceva cu un impact la fel de puternic. Israelitul, fiind creștin, se oferă din toată inima să-i ducă echipamentul încă o milă. Poate că apoi încep să se viziteze. Creștinul află despre problemele cu care se confruntă soldatul și despre faptul că se simte singur și departe de casă. Poate că creștinul se oferă să se roage pentru el. Și mai mult de atât, s-ar putea să aibă oportunitatea să-i spună cum Domnul i-a schimbat viața și l-a ajutat cu problemele lui. Iar cel mai bine, este dacă ajunge să împărtășească cum poate Isus schimba viața soldatului. Dacă ar fi destui creștini gata să meargă a doua milă, gândiți-vă câte inimi s-ar înmuia pentru a primi evanghelia.

Aplică acest principiu la locul de muncă. Când șeful îți impune „să mergi o milă” și tu o parcurgi, atunci ești la nivelul mediu. Să fim realiști. Nu ai nici o alternativă dacă îți pasă cât de cât de slujba ta. Atât la creștini cât și la necreștini, tendința este să facă doar ceea ce se cere de la ei. Când nu lucrezi pentru excelență nu vei fi evidențiat. Dar excelența da!

În cartea Genezei, Rebeca este un exemplu excelent de persoană care merge și a doua milă. Citește Geneza, capitolul 24.

Slujitorul lui Avraam căuta o soție pentru Isaac. Slujitorul a spus o rugăciune pe care o găsim în Geneza 24:12-14.

Rebeca nu știa nimic despre această rugăciune. Totuși când slujitorul lui Avraam i-a cerut apă să bea, ea i-a dat. Apoi a spus: „Voi scoate apă și pentru cămilele tale.” Biblia spune că ea a făcut acest

lucru cu promptitudine. Faptul că Rebeca a mers „a doua milă” în acea zi, i-a deschis ușa pentru a deveni soția lui Isaac.

Atitudinea permanentă a Rebecăi a fost aceea de a face mai mult decât este necesar. Rebeca nu a știut ce-i va aduce faptul că a mers „a doua milă” în acea zi, dar Dumnezeu a știut.

„Haide, mănâncă – s-ar putea să fii înfometat!”

Unul dintre prietenii mei lucra ca însoțitor de zbor la o companie aeriană. Într-o zi, un om de afaceri a călătorit cu avionul toată ziua și programul său fusese în așa fel încât a pierdut masa la fiecare zbor. Era foarte obosit, iritat, flămând și s-a comportat așa încât toată lumea să vadă cum se simte. Punctul culminant a fost când a aflat că nici pe acest zbor nu se servește masa. Când însoțitorul de zbor a aflat motivul pentru care omul de afaceri era atât de iritat i-a venit o idee. Deși nu se servea masa pentru pasageri, echipajul avea repartizată mâncare pentru timpul zborului. Așa că însoțitorul de zbor și-a luat mâncarea și i-a oferit-o omului de afaceri iritat. Știi ce s-a întâmplat? Bărbatul a luat mâncarea știind că însoțitorul de zbor va rămâne nemâncat. Asta înseamnă să mergi „a doua milă”. Actul de bunăvoință al însoțitorului de zbor a schimbat dispoziția pasagerului și a făcut zborul mai plăcut pentru toată lumea.

Oprește-te un moment și gândește-te ce înseamnă „să mergi o milă” la locul tău de muncă. Acum gândește-te ce înseamnă „să mergi a doua milă”. În esență, asta înseamnă să treci de la nivelul mediu la excelent. Știu că nu este ușor. Oricum, am observat din proprie experiență că pare mai puțin împovăraător „să mergi a doua milă” cu o atitudine corectă decât „să mergi o milă” cu o atitudine greșită. Este un adevăr cunoscut că suntem învigorati când facem ceva care nu era de datoria noastră.

Sunt șefii uneori insensibili? Nu trebuia să răspunzi la această întrebare cu un entuziasm așa de mare! Când „mergi a doua milă” vei experimenta bucurie și eliberare în interiorul tău, indiferent cât de insensibil este șeful tău.

Ca și creștin îl reprezintă pe Isus la locul de muncă cel puțin 40 de ore pe săptămână dacă lucrezi cu normă întreagă. Impactul tău asupra altora la serviciu poate fi mai mare decât impactul pe care l-ar avea un pastor. Ce oportunitate în fiecare zi pentru milioane de creștini!

Serviciul – terenul de experiență

Sunt oameni chemați să facă diferite lucrări spirituale cum ar fi pastor, misionar, lider de tineret, etc. dar care în prezent nu fac încă acest lucru. Pentru aceste persoane un factor important pentru intrarea în lucrarea spirituală este **excelența** în slujba care o au **chiar acum**. Dacă cineva nu învață să muncească cu excelență în momentul de față, este foarte probabil ca ei să nu intre niciodată în lucrarea pe care Dumnezeu o are pentru ei. Acest lucru a fost adevărat și în viața mea.

Ilie era profet în țara lui Israel, când s-a împlinit timpul de a-și alege un succesor. Domnul i-a spus lui Ilie să-l caute pe Elisei și să-l ungă ca profet în locul lui. Când Ilie l-a găsit pe Elisei, acesta era la arat cu 12 perechi de boi. (1 Împărați 19:19)

Elisei nu știa că va avea un vizitator în acea zi. Când Ilie a venit să-l vadă, el muncea cu sârguință așa cum făcea în fiecare zi. Cred cu toată convingerea că Dumnezeu nu ar fi ales o persoană leneșă sau care muncea cu mediocritate pentru a-l înlocui pe Ilie ca profet în Israel.

Pentru a fi calificat ca profet în Israel, Elisei trebuia să fie calificat în primul rând ca un lucrător harnic. Domnul știe că felul în care muncești fie că ești vânzător într-un magazin, fie într-o fabrică, sau oricare ar fi ocupația ta, în același fel vei lucra într-o lucrare creștină. Cheia pentru a obține o promovare la locul de muncă sau pentru a-ți se împlini dorința de a fi cu normă întreagă într-o lucrare creștină este excelența.

Dar tu nu știi ce șef am eu

Am vești bune! Capacitatea lui Dumnezeu de a lucra în favoarea ta este mult mai mare decât puterea oricărei influențe negative a șefului tău. Găsim în Cuvântul lui Dumnezeu numeroase exemple referitoare la binecuvântările primite la locul de muncă de oamenii lui Dumnezeu, în timp ce lucrau pentru necreștini.

Iosif este un exemplu. Iosif a îndurat mai multe nedreptăți decât mulți alți oameni ar suporta pe parcursul întregii vieți. (Citește Geneza, capitolele 37, 39 și 41).

Frații lui Iosif l-au urât și l-au vândut ca sclav. Totuși în Geneza 39:2 vedem că „Domnul era cu Iosif, și el era un om care prospera.” (GBV)

Geneza 39:3 spune: „Stăpânul lui (care era necredincios) a văzut că Domnul era cu el (Iosif), și că Domnul făcea să-i meargă bine ori de ce se apuca.” Aleluia! Acest lucru mă entuziasmează la culme pentru că Dumnezeu nu pune preț pe rangul altora. Dacă Dumnezeu a făcut lucrul acesta pentru Iosif, El poate să o facă și pentru tine!

Iosif a ajuns și la închisoare pentru că a fost acuzat pe nedrept că a încercat să o violeze pe soția stăpânului său. Ai fost vreodată acuzat pe nedrept? Nu-i nimic distractiv în asta, nu-i așa? Iosif a ajuns la închisoare datorită unei acuzații false. Totuși, Iosif și-a păstrat atitudinea mulțumitoare și nu l-a învinuit pe Dumnezeu pentru necazurile lui. El a **muncit cu sârguință** chiar și în temniță. Glorie lui Dumnezeu!

Neemia este un alt exemplu al binecuvântărilor lui Dumnezeu pentru creștinii care lucrează pentru necreștini. Neemia era paharnic al regelui și cu toate acestea atitudinea lui pozitivă la muncă zi de zi a deschis ușa pentru promovarea lui de către rege. Într-o zi Neemia a venit la muncă cu fața întristată, și vedem din Neemia 2:1,2 că el nu a fost niciodată trist în prezența regelui până atunci.

Neemia a spus regelui că era trist deoarece auzise că cetatea părinților săi era nimicită. Apoi el l-a rugat pe rege să-l trimită ca să o rezidească. Nu numai că regele i-a permis lui Neemia să se întoarcă acasă, dar i-a mai dat și materialele de care avea nevoie pentru rezidirea orașului (Ierusalim).

În loc să cauți scuze pentru că **nu ești** binecuvântat la serviciu, mai bine caută în Cuvântul lui Dumnezeu motive pentru care **poți fi** binecuvântat.

Dacă ai nevoie uită-te din nou pe capitolul „Cine este șeful?”. Când înțelegi cine este șeful cu adevărat, vei cunoaște și vei accepta domnia lui Isus peste slujba ta, și astfel vei avea toate atuurile pentru a reuși. Șeful tău s-ar putea să fie o persoană iritabilă, necredincioasă, și zgârcită pe deasupra, dar Domnul își găsește bucuria în tine și îți vrea tot binele la locul de muncă.

Gândește-te la o organigramă compusă din trei persoane: Isus, șeful tău și tu. Isus este în vârful organigramei, apoi urmează șeful tău și pe urmă tu. Isus este atât deasupra șefului tău cât și deasupra ta, dacă îl recunoști pe Isus ca fiind Domnul tău chiar și la locul de muncă. Asta nu înseamnă neapărat că șeful tău va fi creștin. Dar înseamnă că atunci când este vorba despre relația ta cu șeful tău și cu alți creștini, Dumnezeu **îl va influența** în favoarea ta. Dacă tu îți faci partea ta cu excelență, Dumnezeu își va face partea Lui.

Efeseni 6:8, vorbind despre o situație ce se întâmplă la locul de muncă, spune: „...știind că **orice bine face un om**, în același fel va primi de la Domnul.” Nu susțin acum că trebuie să cauți în mod intenționat să ai un șef dificil. Cel mai probabil, binecuvântările Domnului vor ajunge la tine mult mai ușor printr-un șef blând și înțelept. Oricum, fie într-un mod, fie în altul, ele vor veni.

Să ne uităm la Iacov din Vechiul Testament. Iacov a avut ca șef tocmai pe socrul său, Laban. Iacov a lucrat pentru Laban, douăzeci de ani și în tot acest timp, salariul său a fost redus de zece ori. Nu vorbim de majorări de salariu ci de micșorări. Un exemplu de astfel de micșorare îl găsim în Geneza 29:20-27. Iacov s-a îndrăgostit de Rahela, fata lui Laban. Iacov s-a înțeles cu Laban ca să-i slujească șapte ani iar ca răsplată să se poată căsători cu Rahela. Cei șapte ani au trecut și a venit ziua nunții lui Iacov. Știi ce a făcut Laban în noaptea nunții? A pus în locul Rahelei pe Leea, fiica lui mai în vârstă. Imaginează-ți ce surprins a fost Iacov!

Au mai fost încă alte două ocazii în care Laban a micșorat salariul lui Iacov. Laban nu a fost un ucenic al Domnului ci era un închinător la idoli și avea în mod evident un caracter lipsit de integritate.

Lui Iacov i-a fost frică că și după douăzeci de ani Laban și-ar lua fiica cu forța înapoi. Dumnezeu i-a apărut în vis lui Laban și i-a spus să-l lase în pace pe Iacov și familia sa. Observă aici ce poate să facă Dumnezeu. El a vorbit în vis unui bărbat necreștin în favoarea unui angajat evlavios. Dumnezeu are mai multe căi prin care poate trece de șeful tău.

Mai multe informații despre relația dintre Iacov și Laban aflăm în a doua parte a capitolului 30 din Geneza și în prima jumătate a capitolului 31. După ce l-a înșelat pe fratele său, Esau, Iacov a fugit și a ajuns la Laban numai cu un toiag în mână. El a fost angajatul lui Laban pentru douăzeci de ani. În ciuda caracterului egoist al lui Laban și a lipsei de onestitate, Dumnezeu a fost cu Iacov și el a ajuns să aibă un succes din ce în ce mai mare.

Vești bune! Dumnezeu care a fost cu Iacov este același Dumnezeu care va fi cu tine în ciuda șefului tău. Noi știm că Dumnezeu nu pune preț pe rangul oamenilor. Ce a făcut cu Laban pentru Iacov, El poate să facă și cu șeful tău pentru tine. Nu a fost ușor pentru Iacov. El a lucrat pentru Laban cu toată tăria sa. Deseori, el „a mers și a doua milă” suportând personal pierderile când turmele lui Laban erau atacate de animale sălbatice.

Domnul a folosit metode extraordinare cu Iacov. Când Laban spunea că miei pestrîți vor fi ai lui Iacov, atunci oile făceau miei pestrîți. Când Laban spunea că miei bălțați sunt ai lui Iacov, atunci toate oile făceau miei bălțați.

La un moment dat, Laban a fost de acord ca toate oile și caprele seine și pestrîțe să fie ale lui Iacov și celelalte să fie ale lui. Iacov a avut o mică problemă. Laban a triat animalele scoțându-le pe cele seine și pestrîțe, iar pe ale lui le-a dus la o depărtare de trei zile de ale lui Iacov.

Se vede că Laban era un om foarte înșelător. Totuși, chiar și în situația de mai sus, Domnul i-a dat lui Iacov o soluție abilă (Proverbe 8:12) prin folosirea nuielelor de copac la vremea zămislirii mieilor. Iacov a luat nuiele de pe care a curățat fâșii de coajă pentru a lăsa să se vadă albeața care era pe ele. Apoi a pus aceste nuiele în adăpătorile oilor astfel încât să fie chiar în fața ochilor oilor când vin să se adape. Când turmele veneau să bea apă, toate oile zămisleau miei bălțați și pestrîți (cu Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile).

Iacov a ajuns atât de abil în folosirea acestei tehnici încât o folosea doar pentru oile mai tari, astfel încât turma lui a ajuns să fie formată din cele mai tari animale. S-ar putea să fie nevoie de metode extraordinare, dar Dumnezeu va găsi o cale de a te binecuvânta în ciuda încăpățănării șefului tău.

Nu te simți fără speranță deoarece ai un șef necreștin. A fi fără Dumnezeu înseamnă a fi fără speranță și tu nu ești fără Dumnezeu (Efeseni 2:12)

Dar nu poți pleca!

Unul dintre pasajele cele mai uimitoare din Scriptură care are legătură cu situațiile de la locul de muncă se găsește în Geneza 30:27-30. Iacov a vrut să plece după ce a lucrat paisprezece ani pentru Laban, dar Laban l-a rugat să mai rămână. Să ne amintim că Laban era un închinător la idoli. Iată ce spune aici: „...văd bine că Domnul m-a binecuvântat din pricina ta”. Asta da garanție a locului de muncă! Chiar dacă mai încolo Laban a încercat să-l păcălească pe Iacov, acum îi spune: „Spune ce simbrie vrei și ți-o voi da.” Nu ți-ar place ca șeful tău să vină să-ți spună acest lucru?

Șeful tău s-ar putea să fie atât de departe de creștinism cât de departe este întunericul de lumină, dar Isus îl iubește destul de mult ca să te folosească drept o mărturie vie în fiecare zi la serviciu. S-ar putea să fie momente în care să te gândești că ai o influență foarte mică sau chiar deloc asupra șefului tău. Dar într-o zi el spune ceva de genul acesta: „Știi că ești creștin. Eu nu cred în lucrurile acestea dar trebuie să recunosc că compania noastră este mai bună datorită ție.” Ce scop minunat este acesta ca să ți-l pui pentru relația pe care o ai cu șeful tău!

Eram angajat de trei ani de zile, când compania pentru care lucram a angajat un nou supervisor pentru departamentul de aprovizionare cu alimente. Am să-l numesc Andrei. Poziția pe care o ocupa era a doua ca importanță din companie. Andrei mai lucrase la această companie cu mulți ani înainte de a mă angaja eu. Avea mulți ani de experiență managerială, dar angajații spuneau că era dificil să lucrezi cu o persoană ca el. Predecesorul lui Andrei era un prieten de al meu cu care mai lucrasem împreună și

în alte locuri. În „echipa” noastră de la serviciu se dezvoltase de-a lungul anilor un puternic sentiment mutual de respect între angajați și conducere. În cea mai mare parte toți ne făceam treaba foarte bine. Munca pe care o depuneam era enormă, ajunsesem cel mai aglomerat club athletic privat din țară.

Când Andrei i-a luat locul supervisorului precedent a fost foarte clar că avea un stil managerial total diferit. Andrei era un șef foarte autoritar, unii spuneau că prea autoritar. Se părea că Andrei făcea schimbări doar de dragul schimbărilor. A merge la serviciu ajunsesese să fie o adevărată corvoadă pentru mine. Îmi amintesc că ajunsesem să mă întreb în timp ce conduceam spre serviciu: „Cine știe ce o mai vrea Andrei să schimb astăzi?”

De asemenea Andrei era și alcoolic. Alcoolismul ajunsesese să-i afecteze felul în care muncea. Au început să apară plângeri din toate părțile. Știam ce spune Biblia cu privire la cârtire și despre respectarea autorității, dar cu toate acestea mă simțeam îndreptățit să gândesc negativ despre Andrei. Este uimitor cât de mult putem raționaliza lucrurile pentru a ne justifica singuri! Nu am spus nimic despre Andrei, dar știam că dacă o să-mi permit să nutresc gânduri negative, în curând aveam să ajung să le și rostesc.

Am ajuns să fiu **disperat** și m-am rugat pentru situația creată și pentru a înțelege importanța unei atitudini corecte față de cei puși în autoritate. Versete ca 1 Petru 2:18 au devenit foarte vii pentru mine: „Slugilor (angajaților) fiți supuse stăpânilor (șefilor) voștri cu tot respectul, nu numai celor ce sunt buni și blânzi, ci și celor greu de mulțumit.” De fapt, se părea că Scriptura pune un accent mai mare pe atitudinea mea față de șeful meu decât pe ce fel de șef am.

Trebuie să înțelegem că Satan a fost primul care s-a răzvrătit împotriva autorității. El a crezut că are o idee mai bună decât șeful său (Dumnezeu). Răzvrătirea împotriva autorității este total opusă naturii lui Dumnezeu. Poate gândești în felul următor: „Nu o să mă răzvrătesc niciodată împotriva lui Dumnezeu așa cum a făcut Satan, deoarece Dumnezeu este Dumnezeu. Dar cu șeful meu este altă poveste. El nu este creștin. Face niște greșeli pe care eu nu l-aș face și câteodată cred că nu știe la fel de multe despre slujba mea pe câte știu eu.” Nutrirea unor gânduri ca acestea te vor face să îl critici pe șeful tău.

Amintește-ți din capitolul patru că angajații trebuie să se supună autorității șefilor (să aibă o inimă de slujire), să le arate respect și să se roage pentru ei. Acestea sunt instrucțiuni de la Dumnezeu pe care noi trebuie să le respectăm **indiferent** care este părerea noastră despre ei. În calitate de angajați noi trebuie să ne facem partea noastră cu responsabilitate și să ne încredem în Domnul pentru a-și face partea Lui.

Știam că Dumnezeu îmi cercetează inima pentru a vedea cum voi răspunde față de noul meu șef. Am luat o decizie conștientă de a-l onora pe Andrei, și de-a lungul timpului lucrurile au început să se schimbe. Deși ideile și planurile lui Andrei erau diferite de cele cu care eram obișnuiți, puteam vedea că unele dintre ele erau de valoare. Din cauză că atitudinea mea s-a schimbat, relația noastră s-a îmbunătățit. Dumnezeu m-a ajutat să iubesc pe cineva care nu părea că poate fi iubit. Când avem puterea de a-i iubi pe cei care sunt foarte greu de neiubit atunci vedem o demonstrație a puterii copleșitoare a lui Dumnezeu.

Apoi s-a întâmplat ceva. S-a răspândit rapid zvonul prin companie că Andrei are o cancer într-o fază terminală. Faptul că rezolvasem deja trăirile negative față de el m-a bucurat. Când am auzit de boala lui, inima mea s-a deschis și mai mult față de Andrei și am avut dorința de a întări relația noastră. Dacă nu aș fi început dinainte să-mi schimb atitudinea, acum aș fi putut face ceva neînțelept de genul de a mă bucura de faptul că zilele lui Andrei ca șef al meu sunt numărate. Unii oameni din companie s-au simțit așa.

Era evident că sănătatea lui Andrei se deteriora rapid. Într-una din serile când eram la serviciu, Andrei m-a chemat să stăm de vorbă. Împreună cu el era un alt creștin care era și client al companiei. Andrei dorea să ne rugăm pentru el.

Am fost copleșit. Aveam privilegiul ca șeful meu să vină la mine și să mă roage să ne rugăm împreună. Împreună cu celălalt creștin am împărtășit foarte deschis lucruri spirituale cu Andrei.

Câteva săptămâni mai târziu Andrei a ajuns la spital într-o stare foarte gravă. Deși am discutat de câteva ori și ne-am rugat împreună pe scurt, nu știam dacă Andrei îl invitase pe Isus în inima lui. Personal, m-am simțit responsabil pentru ca Andrei să înțeleagă evanghelia și să aibe oportunitatea de a-L primi pe Isus.

Nu o să uit niciodată ziua în care am mers la spital să-l văd pe Andrei. M-am rugat Domnului ca să am câteva minute singur cu Andrei. Când am ajuns în camera lui nu mai era nimeni acolo. Am putut să-i împărtășesc evanghelia nestingerit. Andrei a fost foarte atent. Apoi l-am întrebat dacă vrea să-L roage pe Isus să intre în inima lui. A spus „Da” și ne-am rugat împreună.

A fost ultima dată când ne-am văzut. Am plecat încrezător în faptul că Andrei L-a primit pe Isus ca Domn și Mântuitor. În timp ce mergeam pe holul spitalului m-au copleșit multe gânduri și emoții. Unul dintre gânduri a fost: „Ce s-ar fi întâmplat dacă i-aș fi răspuns obraznic lui Andrei de câte ori am simțit nevoia să o fac? Dar dacă l-aș fi criticat și aș fi avut o atitudine greșită față de el?”

Am fost plin de recunoștință că Andrei a auzit evanghelia și a răspuns pozitiv. În plus, știam că am învățat o lecție importantă despre respectarea celor puși în autoritate, o lecție pe care nu am să o uit niciodată și care de asemenea a constituit punctul de plecare pentru această carte pe care aveam să o scriu câțiva ani mai târziu. Știam că respectul pe care i l-am arătat de la începutul relației noastre de serviciu avea o legătură directă cu modul în care relația noastră a evoluat, în special în ultimele luni ale vieții sale. Iar cel mai important, Andrei a auzit cât de mult l-a iubit Isus și cred că a acceptat această dragoste.

Încă un gând legat de Andrei: nu doar el s-a schimbat ci și eu. Domnul mi-a arătat cât de prețioasă este supunerea față de autoritate și arătarea de respect față de superiori. Este o lecție care îmi va prinde bine toată viața. De cele mai multe ori ne gândim că cealaltă persoană trebuie să se schimbe când de fapt fiecare dintre noi trebuie să ne schimbăm.

Ne-am uitat la Iacov și la șeful lui și la relația cu șeful meu. L-am examinat pe Iosif și ceea ce a făcut Dumnezeu în viața lui în ciuda celor care aveau autoritate peste el. Ne-am mai putea uita la David, al cărui șef, regele Saul, a încercat să-l omoare de câteva ori și totuși Domnul l-a promovat. Probabil că relația cu șeful tău nu s-a deteriorat până la acest punct. Biblia ne mai vorbește și despre Daniel, care avea ca șef un rege păgân și rău și cu toate acestea Dumnezeu l-a ridicat pe Daniel într-o poziție de mare autoritate.

Autoritate delegată

Te rog să înțelegi că șeful tău merită respectat și onorat pentru simplul motiv că Dumnezeu ne spune în Cuvântul Său să-i respectăm pe cei puși în poziție de autoritate. Șeful tău este o autoritate delegată de Dumnezeu. Ca și creștin, trebuie să-l respecti pe șeful tău pentru că Dumnezeu spune că este o persoană de mare valoare.

Gândește-te la șeful tău nu ca la o simplă persoană ci ca la o poziție de autoritate stabilită de Dumnezeu. Romani 13:1 ne spune: „Oricine să fie supus stăpânirilor (autorității) celor mai înalte; căci nu este stăpânire (autoritate) care să nu vină de la Dumnezeu. Și stăpânirile (autoritățile) care sunt au fost rânduite de Dumnezeu.”

Primele patru versete ale capitolului 13 din Romani vorbesc în mod specific despre autoritatea guvernamentală, dar cred că se aplică la orice autoritate din viața noastră. Ca și creștini, Isus este autoritatea cea mai mare din viața noastră. Asta înseamnă că El este Domn (stăpân) cu autoritate în toate aspectele vieții noastre. Iată cum a lucrat Duhul Sfânt în mine cu privire la șeful meu: Cum pot să spun Isus este Domnul vieții mele și să-l discreditez pe șeful meu?

Dacă șeful tău vrea să faci ceva necinstit atunci este o altă poveste. În acest caz trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni. (Fapte 5:29) Totuși, chiar și în această situație, trebuie să păstrăm o atitudine de **respect** față de șeful nostru. Am văzut că se întâmplă următorul lucru: șeful dorește ca angajatul lui creștin să facă ceva necinstit. Creștinul se folosește de acest lucru ca scuză pentru adoptarea unei atitudini greșite față de șeful său.

Ca și creștin tu poți „să-L ascuți mai mult pe Dumnezeu decât pe oameni” și să ai o atitudine plină de respect față de șeful tău. Atitudinea incorectă a șefului tău nu poate fi folosită ca scuză pentru atitudinea ta greșită.

Aceasta este o problemă foarte serioasă. Unii creștini refuză să se supună autorității pe care a pus-o Dumnezeu în viața lor. Amintește-ți întotdeauna cine a fost primul răzvrătit.

Daniel este un exemplu excelent al felului în care se poate câștiga bunăvoința unui șef necreștin. Citește Daniel 1:8. Daniel era în Babilon și mâncarea pe care o primea ca hrană era diferită de ceea ce avea voie să mănânce el în postura de copil al lui Dumnezeu. Daniel 1:8 ne spune că supervisorul lui Daniel i-a dat să mănânce mâncare de la masa împăratului. Apoi în versetul 12 Daniel îl roagă să le dea pentru 10 zile o mâncare diferită și apoi să vadă dacă el și prietenii lui nu arătau mai sănătoși. Și într-adevăr ei arătau mai bine (versetul 15). Ideea este că Daniel a avut o atitudine plină de respect chiar când a avut altă părere față de cel pus în autoritate.

Eu cred că guvernele vor fi altfel și situațiile de la locul de muncă se vor schimba atunci când creștinii îi vor respecta și se vor ruga pentru cei puși în autoritate. Prin asta înțeleg să te rogi pentru ei până când poți să și mulțumești pentru ei. (1 Timotei 2:1,2) Probabil că Dumnezeu este întristat de cât de multă bârfă există chiar și între creștini atunci când ei vorbesc despre șefii lor sau despre politicienii țării. Nu vorbi despre ei. Roagă-te pentru ei, iubește-i, binecuvântează-i și fă lucruri bune pentru ei.

Unul dintre prietenii mei a devenit creștin și a început să frecventeze o biserică evlavioasă. Imediat a început să-l trateze pe șeful lui ca pe o autoritate pusă în viața lui de Dumnezeu. În trei din următorii cinci ani el a fost cel mai bun comerciant din compania lui și s-a bucurat de o relație foarte bună cu șeful lui. Care a fost unul dintre lucrurile care s-au schimbat atunci când a devenit creștin? El îl privea pe șeful său ca pe o persoană pusă în autoritate peste el. A făcut acest lucru chiar dacă șeful lui avea defecte evidente.

Dar relația ta cu șeful tău?

Nu-l cunosc pe șeful tău nici cum este dar îl cunosc pe Isus și știu cum este El. Pe o scală de la 1 la 10 s-ar putea să-l vezi pe șeful tău în dreptul lui 1 sau 2. Asta în raport cu perspectiva **ta** asupra lui. În Predica de pe munte, Isus a vorbit despre „abilitatea” noastră de a vedea cele mai mici greșeli ale celorlalți și de a trece cu vederea greșelile noastre enorme (Matei 7:3,4). Să spunem că imaginea ta despre șeful tău este reală și că el lasă mult de dorit. S-ar putea ca șeful tău să fie de nota 1 sau 2 dar îți garantez că Isus este de nota 10.

Când îl preamărim pe Isus ca autoritate supremă în viața noastră El are abilitatea de a lucra în viețile celor care sunt puși în autoritate peste noi.

Dacă pui în practică principiile biblice reliefate în această carte, șeful tău ceresc va fi implicat activ în ceea ce se întâmplă la serviciul tău, indiferent de felul în care este șeful tău.

Tu ești o persoană prețioasă, de mare valoare în ochii lui Dumnezeu. Viața ta și ceea ce faci în fiecare zi sunt foarte importante pentru Dumnezeu. Fiecare creștin la locul său de muncă poate face parte din planul măreț pe care Dumnezeu îl duce la îndeplinire în zilele noastre. Dumnezeu își va face partea Lui în relația cu tine. Ești dispus să-ți faci și tu partea în relația cu El?

Răsplata pentru o slujbă bine făcută

Sunt sigur că ai așteptat cu nerăbdare acest capitol al cărții. Până acum ne-am uitat la câteva dintre dificultățile pe care le întâmpină un creștin la locul de muncă.

De asemenea, am examinat motivele pentru care un creștin ar trebui să aibă serviciu și ne-am întrebat cine este șeful în realitate. Am analizat modul în care ne relaționăm cu șeful, chiar și cu unul dificil și am mai vorbit despre conceptul de a merge „a doua milă”. Extraordinar! Acestea presupun deja schimbări majore la serviciu pentru unii dintre noi.

Te rog să înțelegi următorul aspect. Motivul pentru care Cuvântul lui Dumnezeu ne îndeamnă să facem aceste lucruri este dragostea mare a lui Dumnezeu pentru tine și pentru mine. Uită-te la Deuteronom 5:29: „O! De ar rămânea ei cu aceeași inimă ca să se teamă de Mine și să păzească toate poruncile Mele, ca să fie fericiți pe vecie, ei și copiii lor!”

Dumnezeu îi iubește pe necreștinii cu care lucrezi și pe șeful tău. De asemenea, El te iubește foarte mult și pe tine. Domnul vrea ca tu să-ți faci slujba în modul în care El spune, astfel încât „să fii fericit pe vecie, tu și copiii tăi.”

Cu alte cuvinte: Dumnezeu nu caută să ne facă rău sau să ne facă viețile mizerabile. El caută mijloace pentru a ne binecuvânta și pentru a ne transforma după chipul lui Isus (Romani 8:29). De fapt, creștinii care sunt nefericiți, dintre cei pe care îi cunosc eu, sunt aceia care au aceeași atitudine despre muncă pe care o au și necreștinii. Cei care sunt fericiți sunt cei care au atitudinea: „Slavă Lui Dumnezeu. Lucrez pentru Isus din toată inima mea.”

Există anumite răsplăți atunci când faci lucrurile conform vocii lui Dumnezeu. În acest capitol ne vom ocupa de câteva dintre aceste răsplăți.

Prima răsplată la care ne vom uita este promovarea. Înainte de a ajunge să fii sceptic cu privire la posibilitatea primirii unei răsplăți la serviciu tău, amintește-ți cine este șeful în realitate. Este drept Dumnezeu? Cel care judecă întregul pământ nu va face ceea ce este bine? Bineînțeles că Dumnezeu este drept și El va face ceea ce este bine. Știind faptul că Dumnezeu este șeful tău, versetul următor ar trebui să te încurajeze. Psalmul 75:6,7 spune: „Promovarea nu vine nici de la est nici de la vest nici din sud; pentru că Dumnezeu este Cel ce judecă.”

Sursa inițială a promovării nu este șeful tău ci Dumnezeu! Pentru un creștin, Dumnezeu este sursa tuturor lucrurilor bune de care ne bucurăm, de la sănătatea pe care o avem până la răsplățile pe care le primim la serviciu. Nu șeful tău dificil sau chiar nedrept este sursa. Slavă lui Dumnezeu! Chiar dacă șeful tău este blând și înțelegător, nici el nu este sursa binecuvântărilor. S-ar putea ca Dumnezeu să se folosească de șeful tău pentru a te binecuvânta însă amintește-ți întotdeauna că **El** este sursa.

Un exemplu excelent al felului în care Dumnezeu promovează pe cineva în ciuda circumstanțelor este Iosif, despre care am mai vorbit în capitolul 6. Nu voi analiza finalul carierei lui Iosif în Egipt ci felul în care a început ca adolescent într-o țară străină, ai cărei locuitori aveau o ostilitate străveche față de israeliți, poporul din care era Iosif.

După ce frații săi l-au vândut ca sclav, Iosif a fost cumpărat de Potifar, care era căpetenia străjerilor.

Să mai adăugăm încă un lucru negativ la toate acestea. Iosif avea cazier. Noi știm că Iosif era inocent, dar orice posibili angajatori nu știau acest lucru.

Să rezumăm circumstanțele în care era Iosif. Era un cetățean străin care și-a început cariera din cea mai joasă poziție a ierarhiei sociale, aceea de sclav. Partea pozitivă era aceea că Iosif era un om muncitor cu o atitudine pozitivă și care slujea unui Dumnezeu minunat.

Nu sunt mulți oameni cărora să li se întâmple lucruri atât de grele cum i s-au întâmplat lui Iosif. Cu toate acestea, i-a luat doar 13 ani pentru a urca de pe cea mai joasă treaptă ierarhică până la poziția de prim ministru, al doilea la comandă după Faraon în marea țară a Egiptului.

Poate gândești că 13 ani este un timp cam lung. E adevărat, promovarea lui Iosif nu s-a întâmplat peste noapte, dar totuși **s-a produs**. Probabil că vei fi în câmpul muncii pentru vreo 40 de ani, așa că fă ca timpul să lucreze pentru tine. Dacă Dumnezeu a putut să facă aceste lucruri pentru Iosif în 13 ani, gândește-te ce poate face pentru tine în 40 de ani!

Evident că nu este voia lui Dumnezeu ca fiecare om să ajungă al doilea la comandă în fruntea țării. Oricum, mulți oameni nici nu ar vrea să fie politicieni. Dar Dumnezeu are un plan pentru fiecare om din câmpul muncii, așa cum a avut un plan pentru Iosif.

S-ar putea ca planul lui Dumnezeu să necesite un timp mai îndelungat decât am dori noi, dar eu cred că oricine excelează în slujba lui și este pregătit din punct de vedere spiritual așa cum a fost Iosif, va fi folosit de Dumnezeu. Imaginează-ți prin ce a trecut Iosif în anii aceia întunecați în care a fost în închisoare. Sunt convins că lucrurile păreau că nu se vor schimba niciodată. Gândește-te cât de bucuros a fost Iosif că a întreținut relația cu Dumnezeu în toți acești ani, așa încât când a sosit momentul să interpreteze visele lui Faraon, el a fost gata (Geneza 41:25-41)

Nu te îngrijora cu privire la schimbări. Pe de altă parte, nici nu te lenevi, nici nu munci fără nici un scop. Oricare ar fi postul tău, privește-l ca pe ceva valoros, și fă-ți treaba ca pentru Domnul.

De multe ori cei care lucrează în restaurante, cum ar fi chelnerii și chelnerițele, se luptă cu sentimentul că nu sunt valoroși. Când am lucrat în domeniul respectiv, nici nu am putut număra decâte ori i-am auzit pe colegii mei devalorizându-și slujba prin comentarii negative. Există o tendință foarte puternică în oameni de a-și vedea slujba ca pe ceva care nu este foarte valoros. Și eu m-am luptat mult cu aceste gânduri după ce am absolvit colegiul Christ for the Nations și apoi am luat o slujbă care părea să aibă din punct de vedere spiritual o valoare foarte mică.

Lucrul cel mai important nu este acela de a avea o slujbă pe care ceilalți o consideră importantă. Toate slujbele sunt onorabile! De aceea, orice slujbă ai avea, fii curajos.

Vreau să introduc aici o perspectivă nouă. Chiar dacă și cea mai puțin dorită slujbă este o slujbă onorabilă, dacă aplici principiile biblice, nu vei rămâne pentru totdeauna în poziția respectivă. Promovarea vine de la Domnul și judecătorul întregului pământ lucrează corect.

Mi-aduc aminte de un tânăr pe care îl chema Jim și care era coleg cu mine. Jim era creștin și lucra în schimbul de noapte în echipa care trebuia să curețe bucătăria. Slujba lui era aceea de a curăța grătarele pentru friptură, cuptoarele, podelele și orice alte lucruri care erau murdare și unsuroase. Nu era ceva ce putea fi considerat o slujbă bună. Mă întâlneam deseori cu Jim și am observat că întotdeauna avea o atitudine pozitivă și vorbea cu entuziasm despre credința lui în Cristos.

Astăzi, după mulți ani, Jim este în câmpul de misiune, slujindu-L pe Isus în Mexic. Lucrurile au mers greu pentru el la început dar acum oportunitățile i-au deschis uși largi. Este o mărturie vie a faptului că o persoană credincioasă va fi copleșită de binecuvântări. (Proverbe 28:20)

Trăind în libertate

Mai există o răsplată pentru angajatul care își face treaba cu o atitudine corectă și muncește ca pentru Domnul. Va trăi ca o persoană liberă. Isus a spus în Ioan 8:32 „Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi.”

Am predat aceste concepte din „Biruință la locul de muncă” în biserica mea și un bărbat a dat următoarea mărturie: A spus că pentru prima oară în viața lui și-a îndrăgit slujba. Mai mult, a spus că șeful lui nu mai are capacitatea de a-i strica ziua. Ce s-a schimbat? S-a schimbat slujba? Nu. În continuare el trebuie să se trezească de dimineață și să meargă la muncă așa cum făcea și înainte. El s-a schimbat. A descoperit adevărul despre muncă din Cuvântul lui Dumnezeu. Acest adevăr l-a făcut liber în lăuntrul lui. Glorie lui Dumnezeu!

Una din răsplățile pe care le primim atunci când avem o înțelegere corectă a muncii este eliberarea de sentimentele negative. Acesta a fost unul dintre beneficiile majore pe care le-am avut în locul în care am lucrat. Soția mea tocmai născuse primul nostru copil. De aceea, într-un sens, eram mulțumit pentru simplul fapt că aveam un venit regulat. Să muncesc cu toată puterea era ceva natural pentru mine deoarece părinții mei mă învățaseră importanța acestui lucru. Totuși, în realitate, mai mult îmi suportam slujba decât să mă bucur de ea.

De-a lungul timpului am înțeles două adevăruri importante. Primul era acela că știam că am fost chemat de Domnul să fiu pastor, iar al doilea era acela că slujba pe care o aveam atunci era voia lui Dumnezeu pentru mine în acel moment. Vedem în Biblie că pentru o perioadă Pavel a făcut corturi, iar eu eram în aceeași perioadă, aceea de „a face corturi”. Am ajuns la concluzia că era voia lui Dumnezeu pentru mine în acel moment, așa că ar fi fost bine să mă bucur de ea, nu doar să o suport.

Vestea bună este că am învățat lecția. Vestea rea este că mi-au trebuit aproape cinci ani pentru asta.

Știm că Scriptura spune că fiecare creștin ar trebui să aibă o viață din plin. În Ioan 10:10 Isus spune: „Eu am venit ca oile să aibă viață și să o aibă din belșug.” Cineva a mers la un artist din America și i-a spus că îi plac lucrările lui. „Îmi place ceea ce faci” i-a replicat artistul. Dacă îți place ceea ce faci, cel mai probabil că și ceilalți oameni te vor aprecia pe tine și ceea ce faci.

Munca reprezintă o parte importantă din viața noastră și de aceea trebuie să ne bucurăm din plin de ea. Dacă vii la serviciu luni de dimineață cu un zâmbet pe față și cu atitudinea că poți face orice, oamenii vor vedea că ești diferit și vor vrea să știe ce te face atât de bucuros. O decizie aparent mică dar importantă pe care am luat-o, a fost aceea de a răspunde cu o atitudine pozitivă și entuziastă când cineva mă întreba la serviciu „ce mai faci?”. În loc să răspund „bine” sau „sunt O.K.” răspundeam „Mă simt fantastic” sau „extraordinar”. Am hotărât să spun lucrul acesta cu toată convingerea și cu un zâmbet pe față în special în zilele de luni!

Nu scrie în Biblie că: „Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim în ea!”? (Psalmul 118:24)

A propos, cuvântul „entuziasm” vine din două cuvinte latine care înseamnă „Dumnezeu este înlăuntru”. O persoană care îl are pe Dumnezeu înlăuntru ei trebuie să fie entuziastă. Multe oportunități mi s-au deschis atunci când am început să răspund cu entuziasm la întrebarea „ce mai faci?”

Deși nimeni de la serviciul meu nu recunoștea chemarea mea de a fi pastor știam că Dumnezeu o face. În final am ajuns acolo unde doar Dumnezeu știa că era inima mea. Am decis „să-i păstoresc” pe colegii mei de serviciu în măsura în care ei îmi permiteau acest lucru. Asta nu însemna că le predicam, ci însemna că le purtam de grijă așa cum un pastor ar purta de grijă oamenilor din biserică lui.

Din cauza timpului pe care l-am petrecut cu alți oameni la serviciu, știam de multe ori ce se întâmpla în viețile lor private. Am petrecut mult timp ascultându-i și am avut oportunități excelente de a împărtăși evanghelia.

Uneori am aflat că unii dintre colegii mei aveau rude bolnave sau în spital. Îi întrebam dacă pot să-i vizitez. Întotdeauna au fost deschiși pentru a primi o vizită. La puțin timp după aceea, am primit permisiunea de la conducere de a ține studii biblice în sala de mese. Am avut multe studii biblice de calitate cu câțiva angajați.

Todd era unul dintre colegii mei. El lucra ca spălător de vase. El a început să vină la studiile noastre biblice iar Domnul a început să-l schimbe. Într-o zi, un necredincios a făcut o remarcă către mine cu privire la felul în care Todd se schimbase în bine. Acel necreștin îi dădea slavă lui Dumnezeu și nici măcar nu realiza acest lucru. Acestea sunt răsplăți pe care nu le poți cumpăra cu bani.

Am tras deja concluzia că orice serviciu este onorabil. Ar trebui să ne bucurăm de serviciu, nu doar să îl îndurăm. Când o persoană ajunge să fie liberă și plină de bucurie în interiorul ei, răsplățile încep să curgă în viața ei. Când te bucuri de ceea ce faci, timpul trece mai repede și munca nu mai pare atât de obositoare. Munca ta este de calitate și oamenii se bucură să fie în preajma ta. Când îți propui să te bucuri de ceea ce faci, se întâmplă unul din următoarele trei lucruri: vei fi promovată la ceva mai bun, vei primi o nouă slujbă, sau, dacă nu se întâmplă nimic imediat, acest lucru nu te va deranja pentru că tu oricum ești liber înlăuntru!

Dacă cineva caută slujba perfectă pentru a fi bucuros și mulțumit, asta înseamnă că se concentrează pe un lucru greșit. Oamenii, locațiile sau lucrurile nu pot aduce fericire de durată dacă nu ești fericit deja. Așa cum am spus și mai înainte, dacă nu aș fi învățat să fiu fericit în serviciul pe care îl aveam deja, mă îndoiesc că aș fi intrat în slujba următoare pe care Domnul o avea pentru mine.

Apostolul Pavel spune: „**M-am deprins** să fiu mulțumit cu starea (slujba) în care mă găsesc.” (Filipeni 4:11) Mulțumirea înseamnă pur și simplu să fii satisfăcut într-atât încât nimic să nu te mai

perturbe sau să te deranjeze. Cu ajutorul lui Dumnezeu, poți învăța să fii mulțumit la serviciu și să te bucuri de munca ta.

Înainte de a analiza creșterea salariului, ca răsplată la serviciu, vom analiza pe scurt zeciuiala, care este condiția de bază pusă de Dumnezeu pentru binecuvântările financiare. Atât în Vechiul cât și în Noul Testament vedem că credincioșii dădeau zeciuială. Cuvântul „zeciuială” înseamnă o zecime, și a da zeciuială înseamnă că 10% din veniturile unei persoane aparțin lui Dumnezeu. Să ne uităm ce legătură are acest lucru cu serviciul tău și cu beneficiile pe care le are o persoană care dă zeciuială.

Una dintre cele mai cunoscute porțiuni din Scriptură care se referă la zeciuială este Maleahi 3:10. „Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielele, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare.”

Acest verset ne spune la ce putem să ne așteptăm să se întâmple atunci când aducem zeciuiala la casa visteriei (biserica locală). Cunososc oameni care sunt frustrați deoarece binecuvântarea nu a coborât în viețile lor din cer.

Maleahi 3:11 spune: „Și voi mostra pentru voi pe cel ce mănâncă (lăcusta) și nu vă va nimici roadele pământului, și vița nu va fi neroditoare în câmpiile voastre, zice Domnul oștirilor.” În perioada în care a fost scrisă cartea Maleahi, economia era în cea mai mare parte bazată pe agricultură. Versetele care vorbesc despre zeciuială sunt deseori puse în legătură cu ceea ce se întâmpla în agricultură cu recoltele și cu cirezile de vite. Ce vine din cer și este o binecuvântare pentru culturi ca să nu fie distruse? Ploaia. De fapt expresia „zăgazurile cerurilor” mai este folosită și legătură cu potopul descris în cartea Geneza.

O aplicație bună a acestei porțiuni din Scriptură este următoarea: Un fermier care dă zeciuială are promisiunea lui Dumnezeu că va fi suficientă ploaie pentru ca ceea ce a semănat să producă o recoltă bogată. Aplică acest principiu la serviciul tău. Completează în spațiul gol: „Așa cum este ploaia pentru culturile unui fermier, așa este _____ pentru serviciul meu.”

După cum a scris Maleahi „deschiderea zăgazurilor cerurilor” înseamnă că Israelii erau productivi în ceea ce făceau. De cine va fi mai bine, de cel care dă zeciuială și care are promisiunea lui Dumnezeu sau de persoana căreia îi scapă lucrurile de sub control și care nu are nici o promisiune de ajutor?

Maleahi 3:11 afirmă că Dumnezeu va mostra pe cel care mănâncă recolta, așa încât grânele nu vor fi distruse. Pentru israeliți, „cel care mănâncă” putea însemna orice plagă sau boală. Să aplicăm acest adevăr pentru serviciul tău. Dumnezeu îi spune fermierului care dă zeciuială că grânele lui vor fi protejate de orice lucru care le-ar mânca sau le-ar distruge. Completează spațiul liber: „Așa cum protecția de plăgi și de boli este pentru un fermier, așa este _____ pentru serviciul meu.” Nu este extraordinar să vedem cum sunt legate zeciuiala și succesul în muncă?

Supranaturalul la lucru

Să ne amintim că dacă ești un creștin care dă zeciuială, ești calificat pentru a vedea intervenția supranaturalului în slujba ta. Să ne uităm din nou la fermierul israelit. Poate era o persoană care avea multe cunoștințe despre cultivarea plantelor. Poate că era și foarte harnic și făcea tot ceea ce ținea de el. Cu toate acestea, dacă nu era suficientă ploaie, avea mari probleme. Aici se adaugă elementul supranatural la eforturile sale. Biblia spune că ploaia va veni pentru ca grânele să crească și fermierul să prospere. Deuteronom 28:12 spune că Domnul va da ploaie fermierului pentru a binecuvânta **toată** munca mâinilor lui.

Nu toți oamenii sunt fermieri, așa că să aplicăm încă o dată elementul supranatural la serviciul tău. Fiecare serviciu are elemente care scapă de sub control. Dacă nu se întâmplă anumite lucruri, atunci avem probleme. Completează spațiul liber. „Un aspect al serviciului meu care nu poate fi controlat dar care trebuie să se întâmple pentru ca munca mea să meargă bine este _____.” Poți să scrii mai multe lucruri. Protejarea de plăgi era un lucru supranatural, la fel cum era și ploaia suficientă.

Când eram manager în compania pentru care lucram, una din îndatoririle mele era aceea de a face planificarea personalului. Rareori se întâmpla ca două zile să fie la fel. Când făceam planificarea săptămânală, trebuia să am grijă să planific destul personal pentru ca toți clienții să primească servicii de calitate și, în același timp, să nu chem prea mult personal, pentru a nu încărca inutil statul de plată.

Când planificam evenimentele din fiecare zi, câteodată nu puteam să știu exact personalul de care aveam nevoie. Îmi amintesc că de nenumărate ori lucrurile au mers atât de bine încât eu am fost uimit, iar clienții, conducerea și angajații erau mulțumiți cu toții. De cele mai multe ori, toate lucrurile păreau că merg ca unse. Deseori clienții au observat că în compania noastră domnea un „sentiment de familie” și că toată lumea își făcea treaba foarte bine.

Era o mulțime de factori pozitivi care ne ajutau. Cu toate acestea, de multe ori lucrurile „pur și simplu mergeau de la sine” și trebuia să dau tot creditul lui Dumnezeu. Dacă îți faci treaba cu excelență, te raportezi în mod adecvat la șeful tău și îți dai zeciuiala, atunci te poți aștepta la implicarea elementului supranatural.

Trandafirii

Numele lui este Michael. El este proprietarul și administratorul unei sere mici dar profitabile din America. Trandafirii pe care îi crește Michael în seră sunt atât de deosebiți, încât oameni din toată America și din alte părți vin ca să viziteze sera.

Michael este creștin și dă zeciuiala. Industria trandafirilor, ca și alte industrii, are situații care scapă de sub control, chiar și pentru experți.

În afara faptului că a fost o vară foarte fierbinte și că preferințele cumpărătorilor se schimbă tot timpul, acum câțiva ani Michael a avut de a face cu o recesiune în afaceri.

Trandafirii sunt un produs de lux, și o recesiune în economie nu este benefică pentru afacerile cu trandafiri. Totuși, într-unul din anii cu recesiune economică, Michael a avut venituri cu 33% mai mari decât în anii obișnuiți. De ce? Elementul supranatural a fost de partea lui.

Cu ceva timp înainte, Domnul l-a îndrumat pe Michael să monteze un sistem de iluminare și unul de ceață, deși alți oameni cu afaceri în domeniu l-au ridiculizat, pe motiv că aceste sisteme erau prea scumpe pentru locația lor. În 1991, în ciuda unei veri caniculare, în fiecare zi când mergea să taie trandafiri, îi găsea înfloriți perfect.

Michael spune că Dumnezeu îl coordona în fiecare sezon cum să planteze. Urmând călăuzirea lui Dumnezeu, el a ajuns în vârful industriei de profil. Autocare pline de oameni vin la sera lui Michael. Când oamenii îl întrebă: „Care este secretul succesului tău?” el le răspunde în primul rând: „Domnul știe cum să cultive trandafiri pentru că El i-a creat. Eu doar îl întreb.” Apoi le spune din experiența pe care a câștigat-o.

Mulțumiri lui Dumnezeu pentru că elementul supranatural este la lucru! Noe a trebuit să construiască o arcă. În zilele noastre, vapoarele se construiesc după același model fundamental. Daniel a trebuit să interpreteze visul regelui Nebucadnețar, vis pe care nici unul dintre înțelepții țării nu l-au putut interpreta. Și tu poți avea elementul supranatural la lucru în favoarea ta.

Dar dacă în prezent nu ai nici o slujbă? Ești la fel ca acel om care a ajuns atât de jos încât pentru a vedea fundul gropii trebuia să se uite în sus. În primul rând, ai o oportunitate imensă de a studia mai mult Cuvântul lui Dumnezeu. Profită de asta! Cartea Proverbelor spune despre înțelepciunea lui Dumnezeu că este mai de preț decât aurul și argintul. Arată Domnului prin acțiunile tale că crezi acest lucru!

În al doilea rând, ar trebui să petreci mult timp pentru căutarea unei slujbe. Nu aștepta ca să vină ea la tine. Știi că nu-ți place cum sună. Dar gândește-te că fiecare zi reprezintă o oportunitate de a-ți asigura noua ta slujbă.

În al treilea rând, sunt sigur că pastorul bisericii tale se va bucura să audă că ai mai mult timp liber pentru a sluji în biserică. Dacă vei face aceste trei lucruri, vei fi mai ocupat decât dacă ai fi avut o slujbă. În loc de a te complăce în autocompătimire, persoana care face aceste lucruri va ajuta și pe alții la fel de mult cât se ajută pe sine.

Nu renunța! Hotărăște-te să muncești din greu pentru studiarea Cuvântului lui Dumnezeu, pentru căutarea unei slujbe și pentru slujirea în biserică.

Mai este un lucru pe care îl poți face. Caută pe cineva pentru care să lucrezi fără a fi plătit. Nu e nici o greșală. Cred cu tărie în valoarea fiecărei persoane care face ceea ce poate în locul în care este chiar acum. Dacă nimeni nu te-a angajat, cel mai bun lucru pe care poți să-l faci este acela de a te duce la muncă chiar fără a fi plătit.

Am auzit odată următorul lucru. Un bărbat căuta de lucru și nu găsea nimic. S-a dus să vorbească cu patronul unei companii locale și s-a oferit ca voluntar.

La prima vedere, patronul s-a gândit că omul acesta este cam ciudat. La urma urmei, ce om cu mintea întregă lucrează pe degeaba? Omul sosea la serviciu foarte punctual dimineața la 8:30 și pleca la 16:30. Acest lucru s-a întâmplat pentru câteva săptămâni, apoi a avut nevoie de o zi liberă pentru a-și rezolva niște probleme. I-a spus acest lucru șefului care la rândul lui i-a răspuns că poate să-și ia liber oricând dorește ținând cont de faptul că oricum nu era plătit. (Sunt câteva beneficii și în faptul că nu ești plătit.)

Omul a venit la serviciu după aceea, a mai lucrat câteva săptămâni tot fără a fi plătit, apoi i-a spus șefului că mai are nevoie de câteva zile libere pentru a verifica oportunitatea unei slujbe în afara orașului. Încă o dată puteți ghici ce răspuns a primit: „Nici o problemă, oricum nu ești plătit pentru ceea ce faci”.

Până în acest moment omul și-a făcut simțită prezența în cadrul companiei, iar calitatea muncii lui era superioară față de cea făcută de unii angajați plătiți. După câteva zile de la plecarea lui, patronul l-a sunat și i-a oferit o slujbă cu normă întreagă. A devenit atât de valoros pentru companie încât conducerea a realizat până la urmă ce prețios era. De fapt el și-a croit un drum până la slujbă. Proverbe 18:16 spune că: „Darurile unui om îi fac loc...”. Dacă îți folosești abilitățile pe care le ai, acestea îți vor „face loc” undeva.

Sunt conștient de faptul că nu poți merge la orice companie și să te oferi voluntar.

Regulamentele sau alți factori pot face acest lucru imposibil. Dar **ideea este să faci ceea ce poți acolo unde ești chiar în momentul de față.**

Biblia ne spune: „Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul prin bine.” (Romani 12:21) Nu pot să mă gândesc la ceva mai rău decât aceea de a avea responsabilitatea unei familii, facturi de plătit, și să nu fii capabil de a câștiga venitul necesar pentru a avea grijă de aceste nevoi.

Dacă nu ai o slujbă acum, nu lăsa răul să te biruiască. Biruiește răul prin bine. Întărește-ți relația cu Dumnezeu. De acest lucru va beneficia fiecare domeniu din viața ta. Și dacă nu poți lucra pentru cineva, chiar gratuit, atunci întotdeauna poți lucra pentru Regele Regilor, Domnul Isus Cristos și să biruiești astfel prin bine răul cauzat de lipsa unui serviciu.

Povestirea cu omul care a lucrat fără a fi plătit ilustrează un adevăr biblic profund pe care îl găsim în Luca 12:42,43: „Cine este ispravnicul credincios și înțelept, pe care-l va pune stăpânul său peste slugile sale, ca să le dea partea lor de hrană la vremea potrivită? Ferice de robul acela, pe care stăpânul, la venirea lui, îl va găsi făcând așa!”

Versetul 43 spune: „Fericit este robul (angajatul) acela, pe care stăpânul (șeful) său, la venirea lui, îl va găsi făcând așa.” Asta înseamnă să îndeplinești (atât cât poți) cerințele și responsabilitățile unei slujbe și vei primi acea slujbă, sau Dumnezeu te va răsplăti în alt fel.

Oamenii leneși au privirea ațintită pe răsplăți și pe statutul social. Oamenii harnici se concentrează mai întâi pe îndeplinirea responsabilităților, știind că restul va veni mai târziu.

Un pastor asistent pe care îl cunoșteam, a părăsit o biserică și a început să frecventeze o alta. Când a venit la această biserică nouă, el nu a mers la păstorul principal pentru a-și prezenta acreditările și pentru a cere să fie angajat. În schimb, a căutat un loc unde să slujească. A spus că a vopsit mai mulți pereți la biserică decât ar putea număra cineva. În următoarele câteva luni, împreună cu soția lui, a ajutat oriunde au putut și oriunde a fost nevoie.

În acest timp, el a observat o nevoie stringentă în biserică. A mers la pastorul principal și i-a spus despre interesul lui de a împlini această nevoie. Apoi a început să lucreze în acest domeniu cu toată puterea lui. La puțin timp după aceea, pastorul i-a oferit o slujbă cu normă întreagă în lucrarea respectivă. Asta s-a întâmplat cu ceva ani în urmă. De atunci, lucrarea lui a crescut în mod continuu și a fost o mare binecuvântare pentru biserică. În concluzie, el și-a croit drumul către acea poziție.

Din experiența personală, am observat că ori de câte ori mi-am îndeplinit responsabilitățile de serviciu și apoi mi-am asumat responsabilități mai mari, am fost promovat.

Pe când era încă copil, David cânta Domnului, în timp ce-și veghea oile, dându-și toată silința pentru a le proteja chiar și când erau atacate de un leu sau de un urs. Mai pe urmă, Dumnezeu i-a încredințat lui David conducerea întregii națiuni a lui Israel.

În încheiere, să ne uităm la felul în care biruința la locul de muncă poate influența o națiune întreagă. Probabil cunoști povestea lui Moise și felul în care a crescut în Egipt, bucurându-se de cea mai bună educație. Apoi, după o încercare nefericită de a-i ajuta pe cei din poporul său, a petrecut următorii 40 de ani în pustie, având grijă de oi. Într-o zi, Dumnezeu i-a apărut într-un rug arzând și i-a spus să se întoarcă în Egipt. Moise a întrebat cum va fi posibil să facă ceea ce Dumnezeu i-a cerut să facă. Dumnezeu l-a întrebat pe Moise ce are în mână. Moise avea un toiag (Exod 4:2)

Dumnezeu i-a spus să-și ia toiagul și să se ducă în Egipt. Într-o zi, în timp ce citeam acest pasaj din Scriptură, Dumnezeu mi-a vorbit, spunându-mi că toiagul reprezintă suma tuturor experiențelor de muncă pe care Moise le-a avut în deșert. Asta este tot ceea ce Moise putea să-i ofere Domnului și asta este tot ceea ce Domnul avea nevoie. Citește versetul 20 din acest capitol. Acum toiagul lui Moise nu mai este un simplu toiag. Acum este numit toiagul lui Dumnezeu. Nu este minunat acest lucru? Toiagul a fost folosit pentru a face minuni în Egipt și în cele din urmă pentru a elibera întreaga națiune din robia egipteană.

Dumnezeu a folosit ceea ce Moise i-a dat din experiența sa la locul de muncă pentru a elibera o întreagă națiune din robie. Cred că dacă tot ceea ce facem la locul de muncă vom face pentru gloria lui Dumnezeu, nu numai că vom experimenta o biruință personală, dar Dumnezeu va folosi „toiagele” noastre pentru a aduce libertate întregii națiuni!